

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

59. vuosikerta

4. heinäkuuta 2016

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2016/C 243/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

Unionin yleinen tuomioistuin

2016/C 243/02 Tuomareiden jakautuminen jaostoihin 2

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2016/C 243/03 Asia C-128/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.4.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – Staatssecretaris van Financiën v. Het Oudeland Beheer BV (Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Arvonlisävero — Verolliset liiketoimet — Yrityksestä saatujen tavaroiden ottaminen yrityksen tarpeiden mukaiseen käyttöön — Rinnastaminen vastikkeelliseen luovutukseen — Veron peruste) 5

2016/C 243/04	<p>Yhdistetyt asiat C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ja C-391/14–C-393/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.4.2016 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Itävalta), Raad van State (Alankomaat) ja Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Italia) – Borealis Polyolefine GmbH v. Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-191/14), OMV Refining & Marketing GmbH v. Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-192/14), DOW Benelux BV ym. v. Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (C-295/14), Esso Italiana Srl, Eni SpA ja Linde Gas Italia Srl v. Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze ja Presidenza del Consiglio dei Ministri, (C-389/14), Api Raffineria di Ancona SpA v. Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare ja Ministero dello Sviluppo economico (C-391/14), Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA v. Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare ja Ministero dello Sviluppo economico (C-392/14) ja Dalmine SpA v. Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle aktivite di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare ja Ministero dello Sviluppo economico (C-393/14) (Ennakkoratkaisupyyntö — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä Euroopan unionissa — Direktiivi 2003/87/EY — 10 a artiklan 5 kohta — Päästöoikeuksien jakomenetelmä — Päästöoikeuksien jakaminen maksutta — Yhtenäisen monialaisen korjauskertoimen laskentatapa — Päätös 2011/278/EU — 15 artiklan 3 kohta — Päätös 2013/448/EU — 4 artikla — Liite II — Pätevyys)</p>	6
2016/C 243/05	<p>Asia C-346/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 4.5.2016 – Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — SEU 4 artiklan 3 kohta — SEUT 288 artikla — Direktiivi 2000/60/EY — Unionin vesipolitiikka — 4 artiklan 1 kohta — Pintavesimuodostumien tilan huononemisen ehkäiseminen — 4 artiklan 7 kohta — Poikkeus huonontamiskiellosta — Erittäin tärkeä yleinen etu — Lupa vesivoimalaitoksen rakentamiseen Schwarze Sulm -jokeen (Itävalta) — Veden tilan huononeminen)</p>	8
2016/C 243/06	<p>Asia C-358/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 4.5.2016 – Puolan tasavalta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto (Kumoamiskanne — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivi 2014/40/EU — 2 artiklan 25 alakohta, 6 artiklan 2 kohdan b alakohta, 7 artiklan 1–5 kohta, 7 kohdan ensimmäinen virke ja 12–14 kohta sekä 13 artiklan 1 kohdan c alakohta — Pätevyys — Tupakkatuotteiden valmistaminen, esittämistapa ja myynti — Sellaisten tupakkatuotteiden markkinoille saattamista koskeva kielto, joissa on jokin tunnusomainen maku — Mentolia sisältävät tupakkatuotteet — Oikeusperusta — SEUT 114 artikla — Suhteellisuusperiaate — Toissijaisuusperiaate)</p>	8
2016/C 243/07	<p>Asia C-477/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 4.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Pillbox 38 (UK) Ltd v. Secretary of State for Health (Ennakkoratkaisupyyntö — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivi 2014/40/EU — 20 artikla — Sähkösavukkeet ja täyttösäiliöt — Pätevyys — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — Suhteellisuusperiaate ja oikeusvarmuuden periaate — Toissijaisuusperiaate — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 16 ja 17 artikla)</p>	9
2016/C 243/08	<p>Asia C-520/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 12.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – Gemeente Borsele v. Staatssecretaris van Financiën ja Staatssecretaris van Financiën v. Gemeente Borsele (Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 2 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 9 artiklan 1 kohta — Verovelvolliset — Liiketoiminta — Käsite — Koulukuljetukset)</p>	10

2016/C 243/09	Asia C-528/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 27.4.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – X v. Staatssecretaris van Financiën (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Asetus (EY) N:o 1186/2009 — 3 artikla — Tuontitullittomuus — Henkilökohtainen omaisuus — Asuinpaikan muuttaminen kolmannesta maasta jäsenvaltioon — Vakituisen asuinpaikan käsite — Tilanne, jossa vakituinen asuinpaikka on samanaikaisesti jäsenvaltiossa ja kolmannessa maassa, ei ole mahdollinen — Vakituisen asuinpaikan määrittämisperusteet)	10
2016/C 243/10	Yhdistetyt asiat C-532/14 ja C-533/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 12.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – Toorank Productions BV v. Staatssecretaris van Financiën (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — Tullinimike 2206 — Tullinimike 2208 — Käymisteitse ja sitä seuraavan puhdistuksen avulla valmistetut alkoholijuomat — Lisäaineiden lisääminen käymisteitse ja sitä seuraavan puhdistuksen avulla valmistettuihin alkoholijuomiin — Juomat, jotka ovat menettäneet tullinimikkeeseen 2206 kuuluvien juomien ominaisuudet)	11
2016/C 243/11	Asia C-547/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 4.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) – Yhdistynyt kuningaskunta) – The Queen, Philip Morris Brands SARL:n, Philip Morris Ltd:n ja British American Tobacco UK Ltd:n hakemuksesta v. Secretary of State for Health (Ennakkoratkaisupyyntö — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivi 2014/40/EU — 7 ja 18 artikla sekä 24 artiklan 2 ja 3 kohta — 8 artiklan 3 kohta, 9 artiklan 3 kohta, 10 artiklan 1 kohdan a, c ja g alakohta, 13 artikla ja 14 artikla — Tupakkatuotteiden valmistaminen, esittämistapa ja myynti — Pätevyys — Oikeusperusta — SEUT 114 artikla — Suhteellisuusperiaate — Toissijaisuusperiaate — Unionin perusoikeudet — Sananvapaus — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 11 artikla)	12
2016/C 243/12	Asia C-233/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 28.4.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Administratīvā apgabaltiesa – Latvia) – SIA ”Oniors Bio” v. Valsts ieņēmumu dienests (Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (ETY) N:o 2658/87 — Yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — Alanimikkeet 1517 90 91 ja 1518 00 31 — Nestemäinen jalostamaton ja haihtumaton rapsiöljystä (88 %) ja auringonkukkaöljystä (12 %) koostuva kasviöljyseos)	13
2016/C 243/13	Asia C-358/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 12.5.2016 – Valittajana Bank of Industry and Mine ja muuna osapuolena Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku — Iraniin kohdistuvat pakottavat toimenpiteet — Luettelo henkilöistä ja yhteisöistä, joiden varoja ja taloudellisia resursseja on jäädytetty — Toimeenpanoasetus (EU) N:o 945/2012 — Oikeudellinen perusta — Edellytys, joka koskee aineellista, logistista tai rahoituksellista tukea Iranin hallitukselle — Se, että osa valtionyhtiön voitoista maksetaan Iranin valtiolle)	14
2016/C 243/14	Asia C-384/14: Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 28.4.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona – Espanja) – Alta Realitat SL v. Erlock Film ApS ja Ulrich Thomsen (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa — Oikeudenkäyntiasiakirjojen ja muiden asiakirjojen tiedoksianto — Asetus (EY) N:o 1393/2007 — 8 artikla — Asiakirjan käännös puuttuu — Asiakirjan vastaanottamisesta kieltäytyminen — Asiakirjan vastaanottajan kielitaito — Lähettävän jäsenvaltion sen tuomioistuimen harjoittama valvonta, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu)	14
2016/C 243/15	Asia C-607/15 P: Valitus, jonka Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság on tehnyt 18.11.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-453/14, Pannonhalmi Főapátság v. parlamentti, 10.9.2015 antamasta tuomiosta	15

2016/C 243/16	Asia C-146/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 14.3.2016 – Verband Sozialer Wettbewerb e.V v. DHL Paket GmbH	15
2016/C 243/17	Asia C-186/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Oradea (Romania) on esittänyt 1.4.2016 – Ruxandra-Paula Andriciuic ym. v. Banca Românească SA	16
2016/C 243/18	Asia C-215/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Espanja) on esittänyt 18.4.2016 – Elecdey Carcelén SA v. Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla de la Mancha	17
2016/C 243/19	Asia C-216/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Espanja) on esittänyt 18.4.2016 – Energías Eólicas de Cuenca SA v. Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla de la Mancha	18
2016/C 243/20	Asia C-220/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Espanja) on esittänyt 20.4.2016 – Ibernova Promociones SAU v. Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla de la Mancha	19
2016/C 243/21	Asia C-221/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Espanja) on esittänyt 20.4.2016 – Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA v. Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla de la Mancha	20
2016/C 243/22	Asia C-222/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Varna (Bulgaria) on esittänyt 20.4.2016 – "MIP-TS" OOD v. Mitnitsa Varna	21
2016/C 243/23	Asia C-224/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 20.4.2016 – Asotsiatsia na balgarskite predpiyatija sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI) v. Burgasin Nachalnik na Mitnitsa (tulliviraston johtaja) Svilengradin tulliviraston oikeudenomistajana	22
2016/C 243/24	Asia C-251/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court (Irlanti) on esittänyt 2.5.2016 – Edward Cussens, John Jennings ja Vincent Kingston v. T. G. Brosnan	23
2016/C 243/25	Asia C-263/16 P: Valitus, jonka Schenker Ltd on tehnyt 12.5.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-265/12, Schenker v. komissio, 29.2.2016 antamasta tuomiosta	24
2016/C 243/26	Asia C-264/16 P: Valitus, jonka Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd ovat tehneet 12.5.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-267/12, Deutsche Bahn ym. v. komissio, 29.2.2016 antamasta tuomiosta	25
2016/C 243/27	Asia C-271/16 P: Valitus, jonka Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd ovat tehneet 13.5.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-270/12, Panalpina World Transport (Holding) ym. v. komissio, 29.2.2016 antamasta tuomiosta	27

Unionin yleinen tuomioistuin

2016/C 243/28	Yhdistetyt asiat T-423/13 ja T-64/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2016 – Good Luck Shipping v. neuvosto (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet ydinaseiden levittämisen estämiseksi Iranissa — Varojen jäädyttäminen — Oikeudellinen virhe — Oikeudellinen perusta — Arviointivirhe — Todisteiden puuttuminen)	28
2016/C 243/29	Asia T-226/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2016 – komissio v. McCarron Poultry (Välityslauseke — Tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä tarkoittavia toimia koskeva viides puiteohjelma (1998–2002) — Sopimus ”Energian, ympäristön ja kestävä kehityksen” alalla — Sopimuksen irtisanominen — Maksettujen määrien osan palauttaminen — Viivästyskorko — Menettely vastaajan poissa ollessa)	29
2016/C 243/30	Asia T-753/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.5.2016 – Ice Mountain Ibiza v. EUIPO – Etyam (ocean beach club ibiza) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ocean beach club ibiza rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiemmat kansalliset kuvio- ja sanamerkit ocean drive Ibiza hotel ja OCEAN THE GROUP — Riidanalaisen päätöksen perustana olleen aiemman tavaramerkin peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	29
2016/C 243/31	Asia T-5/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.5.2016 – Ice Mountain Ibiza v. EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ocean beach club ibiza rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiemmat kansalliset kuviomerkit OC ocean club ja OC ocean club Ibiza — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	30
2016/C 243/32	Asia T-6/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.5.2016 – Ice Mountain Ibiza v. EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ocean ibiza rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiemmat kansalliset kuviomerkit OC ocean club ja OC ocean club Ibiza — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	31
2016/C 243/33	Asia T-126/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2016 – El Corte Inglés v. EUIPO – Grup Supeco Maxor (Supeco) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Supeco rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki SUPER COR — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Valituslautakunnan suorittaman tutkimuksen laajuus — Väitteen perusteena olevat tavarat ja palvelut — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 15 säännön 2 kohdan f alakohta — Tiedonanto nro 2/12)	31
2016/C 243/34	Yhdistetyt asiat T-422/15 ja T-423/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.5.2016 – U-R LAB v. EUIPO (THE DINING EXPERIENCE) (EU-tavaramerkki — Hakemus kuvio- ja sanamerkin THE DINING EXPERIENCE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Perusteluvelvollisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artikla)	32
2016/C 243/35	Asia T-376/15: Kanne 28.4.2016 – KK v. EASME	33
2016/C 243/36	Asia T-5/16: Kanne 4.1.2016 – Gregis v. EUIPO – DM9 Automobili (ATS)	33

2016/C 243/37	Asia T-167/16: Kanne 19.4.2016 – Puola v. komissio	34
2016/C 243/38	Asia T-170/16: Kanne 19.4.2016 – Guardian Glass Espana, Central Vidriera v. komissio	35
2016/C 243/39	Asia T-185/16: Kanne 25.4.2016 – Make up for ever v. EUIPO – L'Oréal (MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL)	36
2016/C 243/40	Asia T-187/16: Kanne 22.4.2016 – Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik v EUIPO – Viña y Bodega Botalcura (LITU)	37
2016/C 243/41	Asia T-197/16: Kanne 22.4.2016 – Andrea Incontri v. EUIPO – HigoL (ANDREA INCONTRI)	38
2016/C 243/42	Asia T-208/16: Kanne 29.4.2016 – Ranocchia v. ERCEA	38
2016/C 243/43	Asia T-210/16: Kanne 5.5.2016 – Lukash v. neuvosto	39
2016/C 243/44	Asia T-212/16: Kanne 9.5.2016 – El Corte Inglés v. EUIPO – Elho Business & Sport (FRee STyLe)	40
2016/C 243/45	Asia T-213/16: Kanne 9.5.2016 – El Corte Inglés v. EUIPO – Elho Business & Sport (FREE STYLE)	41
2016/C 243/46	Asia T-216/16: Kanne 11.5.2016 – Vignerons de la Méditerranée v. EUIPO – Bodegas Grupo Yllera SL (LE VAL FRANCE)	42
2016/C 243/47	Asia T-227/16: Kanne 10.5.2016 – Haverkamp v. EUIPO – Sissel (jalkamatto)	43
2016/C 243/48	Asia T-228/16: Kanne 10.5.2016 – Haverkamp v. EUIPO – Sissel (pikkukivirannan pintamalli)	43
2016/C 243/49	Asia T-232/16 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 12.5.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-3/15, Frieberger ja Vallin v. komissio, 2.3.2016 antamasta tuomiosta	44
2016/C 243/50	Asia T-233/16 P: Valitus, jonka José Luis Ruiz Molina on tehnyt 12.5.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-60/15, Ruiz Molina v. SMHV, 2.3.2016 antamasta tuomiosta	45
2016/C 243/51	Asia T-234/16: Kanne 9.5.2016 – Meissen Keramik v. EUIPO – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)	46
2016/C 243/52	Asia T-236/16: Kanne 10.5.2016 – Biogena Naturprodukte v. EUIPO (ZUM wohl)	46
2016/C 243/53	Asia T-239/16: Kanne 12.5.2016 – Polkskie Zdroje v. EUIPO (perlage)	47
2016/C 243/54	Asia T-243/16: Kanne 18.5.2016 – Freddo v. EUIPO – Freddo Freddo (Freggo)	48
2016/C 243/55	Asia T-244/16: Kanne 13.5.2016 – Janukovyts v. neuvosto	49
2016/C 243/56	Asia T-245/16: Kanne 13.5.2016 – Janukovyts v. neuvosto	50
Virkamiestuomioistuin		
2016/C 243/57	Asia F-19/16: Kanne 5.4.2016 – ZZ v. EIP	52

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut Euroopan unionin virallisessa lehdessä

(2016/C 243/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 232, 27.6.2016

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 222, 20.6.2016

EUVL C 211, 13.6.2016

EUVL C 200, 6.6.2016

EUVL C 191, 30.5.2016

EUVL C 175, 17.5.2016

EUVL C 165, 10.5.2016

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Tuomareiden jakautuminen jaostoihin

(2016/C 243/02)

Unionin yleisen tuomioistuimen täysistunto päätti 9.6.2016, tuomareiden Peter George Xuereb, Fredrik Schalin ja Inga Reine aloitettua tehtävänsä, muuttaa täysistunnossa 23.10.2013 ⁽¹⁾ tehtyä päätöstä tuomareiden jakautumisesta jaostoihin presidentin unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 13.4.2016 ⁽²⁾ tehdyllä päätöksellä, 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti esittämän ehdotuksen perusteella siten, että ajanjaksolla 9.6.2016–31.8.2016 tuomarit jakautuvat jaostoihin seuraavasti:

Laajennettu ensimmäinen jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

varapresidentti Kanninen, tuomarit Pelikánová, Buttigieg, Gervasoni ja Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Ensimmäinen jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

varapresidentti Kanninen

- a) tuomarit Pelikánová ja Buttigieg
- b) tuomarit Pelikánová ja Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín
- c) tuomarit Buttigieg ja Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín

Laajennettu toinen jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Martins Ribeiro, tuomarit Bieliūnas, Gervasoni, Madise ja Csehi

Toinen jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Martins Ribeiro

- a) tuomarit Gervasoni ja Madise
- b) tuomarit Gervasoni ja Csehi
- c) tuomarit Madise ja Csehi

⁽¹⁾ EUVL C 344, 23.11.2013, s. 2.

⁽²⁾ EUVL C 175, 17.5.2016, s. 2.

Laajennettu kolmas jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Papasavvas, tuomarit Labucka, Bieliūnas, Forrester ja Iliopoulos

Kolmas jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Papasavvas

- a) tuomarit Bieliūnas ja Forrester
- b) tuomarit Bieliūnas ja Iliopoulos
- c) tuomarit Forrester ja Iliopoulos

Laajennettu neljäs jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Prek, tuomarit Labucka, Schwarcz, Kreuzshtiz ja Schalin

Neljäs jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Prek

- a) tuomarit Labucka ja Kreuzshtiz
- b) tuomarit Labucka ja Schalin
- c) tuomarit Kreuzshtiz ja Schalin

Laajennettu viides jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Dittrich, tuomarit Dehousse, Schwarcz, Tomljenović ja Reine

Viides jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Dittrich

- a) tuomarit Schwarcz ja Tomljenović
- b) tuomarit Schwarcz ja Reine
- c) tuomarit Tomljenović ja Reine

Laajennettu kuudes jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Frimodt Nielsen, tuomarit Dehousse, Wiszniewska-Białecka, Collins ja Valančius

Kuudes jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Frimodt Nielsen

- a) tuomarit Dehousse ja Collins
- b) tuomarit Dehousse ja Valančius
- c) tuomarit Collins ja Valančius

Laajennettu seitsemäs jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja van der Woude, tuomarit Wiszniewska-Białecka, Kancheva, Ulloa Rubio ja Marcoulli

Seitsemäs jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja van der Woude

- a) tuomarit Wiszniewska-Białecka ja Ulloa Rubio
- b) tuomarit Wiszniewska-Białecka ja Marcoulli
- c) tuomarit Ulloa Rubio ja Marcoulli

Laajennettu kahdeksas jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Gratsias, tuomarit Czúcz, Kancheva, Wetter ja Póltorak

Kahdeksas jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Gratsias

- a) tuomarit Kancheva ja Wetter
- b) tuomarit Kancheva ja Póltorak
- c) tuomarit Wetter ja Póltorak

Laajennettu yhdeksäs jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Berardis, tuomarit Czúcz, Popescu, Spielmann ja Xuereb

Yhdeksäs jaosto, jossa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria:

jaoston puheenjohtaja Berardis

- a) tuomarit Czúcz ja Popescu
- b) tuomarit Spielmann ja Xuereb

Laajennetut jaostot, jossa asian käsittelemiseen osallistuu viisi tuomaria, muodostetaan seuraavasti:

- kun kyse on ensimmäisestä, toisesta, kolmannesta, neljännestä, viidennestä, kuudennesta, seitsemännestä ja kahdeksannesta jaostosta, rajoitettuun kokoonpanoon, jonka käsiteltäväksi asia alun perin saatettiin, lisätään neljäs tuomari tästä jaostosta ja numerojärjestyksessä seuraavasta jaostosta viides tuomari (muu kuin jaoston puheenjohtaja), joka nimitetään työjärjestyksen 8 artiklassa säädetyssä vuorojärjestyksessä
- kun kyse on yhdeksännestä jaostosta, rajoitettuun kokoonpanoon, jonka käsiteltäväksi asia alun perin saatettiin, lisätään jaostoon kuuluvat kaksi muuta tuomaria.

Jaostot, joissa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria ja joihin kuuluu neljä tuomaria, käsittelevät asioita kolmessa eri kokoonpanossa.

Jaostot, joissa asian käsittelemiseen osallistuu kolme tuomaria ja joihin kuuluu viisi tuomaria, käsittelevät asioita kahdessa eri kokoonpanossa.

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 28.4.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – Staatssecretaris van Financiën v. Het Oudeland Beheer BV

(Asia C-128/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Arvonlisävero — Verolliset liiketoimet — Yrityksestä saatujen tavaroiden ottaminen yrityksen tarpeiden mukaiseen käyttöön — Rinnastaminen vastikkeelliseen luovutukseen — Veron peruste)

(2016/C 243/03)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastapuoli: Het Oudeland Beheer BV

Tuomiolauselma

- 1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 10.4.1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/7/EY, 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohtaa on tulkittava niin, että mainitun direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna, 5 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luovutuksen osalta veron perusteeseen voidaan laskea mukaan sellaisen esineoikeuden arvo, joka antaa haltijalleen oikeuden käyttää kiinteää omaisuutta, ja kyseiselle maapohjalle rakennetun toimistorakennuksen viimeistelykustannukset, kun verovelvollinen on jo maksanut arvonlisäveron kyseisestä arvosta ja mainituista kustannuksista mutta myös välittömästi vähentänyt kyseisen veron kokonaan.
- 2) Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa maapohja ja kyseisellä maapohjalla sijaitseva rakenteilla oleva rakennus on hankittu perustamalla esineoikeus, joka antaa haltijalleen oikeuden käyttää kyseistä kiinteää omaisuutta, kuudennen direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/7, 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan b alakohtaa on tulkittava niin, että mainitun direktiivin 5 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luovutuksen osalta veron perusteessa huomioitava kyseisen esineoikeuden arvo vastaa esineoikeuden muodostavan perintövuokraoikeuden jäljellä olevana kestoaikana vastikkeena vuosittain maksettavien rahamäärien arvoa, korjattuna tai pääomitetuna saman menetelmän mukaan kuin se menetelmä, jota käytetään perintövuokraoikeuden perustamisen arvon määrittämiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 159, 26.5.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 28.4.2016 (ennakkoratkaisupyyntöt, jotka on esittänyt Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Itävalta), Raad van State (Alankomaat) ja Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Italia) – Borealis Polyolefine GmbH v. Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-191/14), OMV Refining & Marketing GmbH v. Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-192/14), DOW Benelux BV ym. v. Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (C-295/14), Esso Italiana Srl, Eni SpA ja Linde Gas Italia Srl v. Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell’Economia e delle Finanze ja Presidenza del Consiglio dei Ministri, (C-389/14), Api Raffineria di Ancona SpA v. Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare ja Ministero dello Sviluppo economico (C-391/14), Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA v. Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare ja Ministero dello Sviluppo economico (C-392/14) ja Dalmine SpA v. Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare ja Ministero dello Sviluppo economico (C-393/14)

(Yhdistetyt asiat C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ja C-391/14–C-393/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä Euroopan unionissa — Direktiivi 2003/87/EY — 10 a artiklan 5 kohta — Päästöoikeuksien jakomenetelmä — Päästöoikeuksien jakaminen maksutta — Yhtenäisen monialaisen korjauskertoimen laskentatapa — Päätös 2011/278/EU — 15 artiklan 3 kohta — Päätös 2013/448/EU — 4 artikla — Liite II — Pätevyys)

(2016/C 243/04)

Oikeudenkäyntikielät: saksa, hollanti ja italia

Ennakkoratkaisuja pyytäneet tuomioistuimet

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State ja Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Italia)

Pääasian asianosaiset

(Asia C-191/14)

Valittaja: Borealis Polyolefine GmbH

Vastapuoli: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Asia C-192/14)

Valittaja: OMV Refining & Marketing GmbH

Vastapuoli: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Asia C-295/14)

Valittajat: DOW Benelux BV ym.

Vastapuoli: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

(Asia C-389/14)

Kantajat: Esso Italiana Srl, Eni SpA ja Linde Gas Italia Srl

Vastaajat: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell’Economia e delle Finanze ja Presidenza del Consiglio dei Ministri,

Muu osapuoli: Edison SpA

(Asia C- 391/14)

Kantaja: Api Raffineria di Ancona SpA

Vastaajat: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare ja Ministero dello Sviluppo economico

Muu osapuoli: Edison SpA

(Asia C-392/14)

Kantaja: Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA

Vastaajat: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare ja Ministero dello Sviluppo economico,

Muu osapuoli: Cofely Italia SpA

(Asia C-393/14)

Kantaja: Dalmine SpA

Vastaajat: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare ja Ministero dello Sviluppo economico

Muut osapuolet: Cofely Italia SpA ja Buzzi Unicem SpA

Tuomiolauselma

- 1) Ensimmäisen, toisen, kolmannen ja neljännen kysymyksen tarkastelusta asioissa C-191/14 ja C-192/14, kolmannen kysymyksen tarkastelusta asiassa C-295/14 ja ensimmäisen kysymyksen tarkastelusta asioissa C-389/14 ja C-391/14–C-393/14 ei ilmene mitään, mikä voisi vaikuttaa päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/278/EU 15 artiklan 3 kohdan pätevytyteen sikäli kuin kyseisessä säännöksessä suljetaan pois sähköntuottajien päästöjen huomioiminen määritettäessä päästöoikeuksien vuosittaista enimmäismäärää.
- 2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 3 kohdan mukaisista kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistä päästöoikeuksien jakamiseksi maksutta siirtymäaikana 5.9.2013 annetun komission päätöksen 2013/448/EU 4 artikla ja liite II ovat pätemättömiä.
- 3) Päätöksen 2013/448 4 artiklan ja liitteen II pätemättömäksi julistamisen ajallisia vaikutuksia on rajattava yhtäältä siten, että sillä on vaikutuksia vasta 10 kuukauden jälkeen tämän tuomion julistamisesta, jotta Euroopan komissio voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, ja toisaalta siten, että pätemättömien säännösten perusteella kyseisen ajanjakson päättymiseen saakka toteutettuja toimenpiteitä ei voida kyseenalaistaa.

(¹) EUVL C 303, 8.9.2014. EUVL C 372, 20.10.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 4.5.2016 – Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-346/14) ⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — SEU 4 artiklan 3 kohta — SEUT 288 artikla — Direktiivi 2000/60/EY — Unionin vesipolitiikka — 4 artiklan 1 kohta — Pintavesimuodostumien tilan huononemisen ehkäiseminen — 4 artiklan 7 kohta — Poikkeus huonontamiskiellosta — Erittäin tärkeä yleinen etu — Lupa vesivoimalaitoksen rakentamiseen Schwarze Sulm -jokeen (Itävalta) — Veden tilan huononeminen)

(2016/C 243/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: E. Manhaeve, C. Hermes ja G. Wilms)

Vastaaja: Itävallan tasavalta (asiamies: C. Pesendorfer)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Smolek, Z. Petzl ja J. Vlácil)

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 361, 13.10.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 4.5.2016 – Puolan tasavalta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-358/14) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivi 2014/40/EU — 2 artiklan 25 alakohta, 6 artiklan 2 kohdan b alakohta, 7 artiklan 1–5 kohta, 7 kohdan ensimmäinen virke ja 12–14 kohta sekä 13 artiklan 1 kohdan c alakohta — Pätevyys — Tupakkatuotteiden valmistaminen, esittäminen ja myynti — Sellaisten tupakkatuotteiden markkinoille saattamista koskeva kielto, joissa on jokin tunnusomainen maku — Mentolia sisältävät tupakkatuotteet — Oikeusperusta — SEUT 114 artikla — Suhteellisuusperiaate — Toissijaisuusperiaate)

(2016/C 243/06)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamiehet: B. Majczyna ja M. Szwarc)

Vastaajat: Euroopan parlamentti (asiamiehet: L. Visaggio, J. Rodrigues ja A. Pospíšilová Padowska) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: O. Segnana, J. Herrmann, K. Pleśniak ja M. Simm)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Romania (asiamiehet: R.-H. Radu, D. M. Bulancea ja A. Vacaru)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajien vaatimuksia: Irlanti (asiamiehet: J. Quaney ja A. Joyce, avustajinaan E. Barrington, SC, J. Cooke, SC, ja E. Carolan, BL), Ranskan tasavalta (asiamiehet: D. Colas ja S. Ghiandoni), Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: V. Kaye, C. Brodie ja M. Holt, avustajinaan I. Rogers, QC, barrister S. Abram ja barrister E. Metcalfe) ja Euroopan komissio (asiamiehet: M. Van Hoof, C. Cattabriga ja M. Owsiany-Hornung)

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Puolan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Irlanti, Ranskan tasavalta, Romania, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 315, 15.9.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 4.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Pillbox 38 (UK) Ltd v. Secretary of State for Health

(Asia C-477/14) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivi 2014/40/EU — 20 artikla — Sähkösavukkeet ja täyttösäiliöt — Pätevyys — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — Suhteellisuusperiaate ja oikeusvarmuuden periaate — Toissijaisuusperiaate — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 16 ja 17 artikla)

(2016/C 243/07)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Pillbox 38 (UK) Ltd

Vastapuoli: Secretary of State for Health

Tuomiolauselma

Esitetyn kysymyksen tutkimassa ei ole tullut esille seikkoja, jotka voivat vaikuttaa tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta 3.4.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/40/EU 20 artiklan pätevyys.

(¹) EUVL C 7, 12.1.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 12.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – Gemeente Borsele v. Staatssecretaris van Financiën ja Staatssecretaris van Financiën v. Gemeente Borsele

(Asia C-520/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 2 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 9 artiklan 1 kohta — Verovelvolliset — Liiketoiminta — Käsite — Koulukuljetukset)

(2016/C 243/08)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Gemeente Borsele ja Staatssecretaris van Financiën

Vastapuolet: Staatssecretaris van Financiën ja Gemeente Borsele

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 9 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että koulukuljetuspalvelun pääasian kaltaisissa olosuhteissa tarjoava alueellinen julkisyhteisö ei harjoita liiketoimintaa eikä ole näin ollen verovelvollisen asemassa.

⁽¹⁾ EUVL C 56, 16.2.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 27.4.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – X v. Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-528/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Asetus (EY) N:o 1186/2009 — 3 artikla — Tuontitullittomuus — Henkilökohtainen omaisuus — Asuinpaikan muuttaminen kolmannesta maasta jäsenvaltioon — Vakituisen asuinpaikan käsite — Tilanne, jossa vakituinen asuinpaikka on samanaikaisesti jäsenvaltiossa ja kolmannessa maassa, ei ole mahdollinen — Vakituisen asuinpaikan määrittämisperusteet)

(2016/C 243/09)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: X

Vastaaja: Staatssecretaris van Financiën

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 16.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1186/2009 3 artiklaa on tulkittava siten, että kyseisen artiklan soveltamisen kannalta luonnollisella henkilöllä ei voi olla vakituista asuinpaikkaa samanaikaisesti jäsenvaltiossa ja kolmannessa maassa.
- 2) Sellaisessa tilanteessa, josta on kyse pääasiassa ja jossa asianomaisella on kolmannessa maassa sekä henkilökohtaisia että ammatillisia siteitä ja jäsenvaltiossa henkilökohtaisia siteitä, on sen määrittämiseksi, onko asianomaisen henkilön asetuksen N:o 1186/2009 3 artiklassa tarkoitettu vakituinen asuinpaikka kolmannessa maassa, annettava merkityksellisten tosiseikkojen kokonaisarvioinnin yhteydessä erityinen merkitys sille, kuinka kauan asianomainen henkilö on oleskellut kyseisessä kolmannessa maassa.

(¹) EUVL C 56, 16.2.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 12.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – Toorank Productions BV v. Staatssecretaris van Financiën

(Yhdistetyt asiat C-532/14 ja C-533/14) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — Tullinimike 2206 — Tullinimike 2208 — Käymisteitse ja sitä seuraavan puhdistuksen avulla valmistetut alkoholijuomat — Lisäaineiden lisääminen käymisteitse ja sitä seuraavan puhdistuksen avulla valmistettuihin alkoholijuomiin — Juomat, jotka ovat menettäneet tullinimikkeeseen 2206 kuuluvien juomien ominaisuudet)

(2016/C 243/10)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Toorank Productions BV

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Tuomiolauselma

- 1) Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteenä I olevaa yhdistettyä nimikkeistöä, sellaisena kuin se on muutettuna 27.10.2005 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1719/2005 ja 20.9.2007 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1214/2007, on tulkittava siten, että kyseisen nimikkeistön nimikkeeseen 2208 kuuluu Ferm Fruitin kaltainen juoma, joka on valmistettu omenatiivisteestä käymisen avulla ja joka on tarkoitettu käytettäväksi sellaisenaan tai muiden juomien perusainesosana ja joka on puhdistuksen, etenkin ultrasuodatuksen, vaikutuksesta väriltään, hajultaan ja maultaan neutraali ja jonka alkoholipitoisuus on ilman, että siihen olisi lisätty tislattua alkoholia, 16 tilavuusprosenttia.
- 2) Asetuksen N:o 2658/87 liitteenä I olevaa yhdistettyä nimikkeistöä, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1719/2005 ja asetuksella N:o 1214/2007, on tulkittava siten, että kyseisen nimikkeistön nimikkeeseen 2208 kuuluvat juomat, joiden alkoholipitoisuus on 14 tilavuusprosenttia ja jotka on saatu lisäämällä Ferm Fruitiin sokeria, aromeja, väri- ja makuaineita, sakeuttamisaineita sekä säilöntäaineita ja yhdessä tapauksessa myös kermaa ja jotka eivät sisällä tislattua alkoholia.

- 3) Asetuksen N:o 2658/87 liitteenä I olevaa yhdistettyä nimikkeistöä, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1719/2005 ja asetuksella N:o 1214/2007, on tulkittava siten, että kyseisen nimikkeistön nimikkeeseen 2208 kuuluu juoma, jonka alkoholipitoisuus on 13,4 tilavuusprosenttia ja joka on saatu lisäämällä Ferm Fruitiin sokeria, aromeja, väri- ja makuaineita, sakeuttamisaineita, säilöntäaineita ja tislattua alkoholia siten, että tislattun alkoholin määrä ei tilavuuden eikä pitoisuuden kannalta katsottuna ylitä 49:ää prosenttia juomassa olevasta alkoholista, josta jäljellä olevat 51 prosenttia on peräisin käymisprosessista.

(¹) EUVL C 65, 23.2.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 4.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Yhdistynyt kuningaskunta) – The Queen, Philip Morris Brands SARL:n, Philip Morris Ltd:n ja British American Tobacco UK Ltd:n hakemuksesta v. Secretary of State for Health

(Asia C-547/14) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Direktiivi 2014/40/EU — 7 ja 18 artikla sekä 24 artiklan 2 ja 3 kohta — 8 artiklan 3 kohta, 9 artiklan 3 kohta, 10 artiklan 1 kohdan a, c ja g alakohta, 13 artikla ja 14 artikla — Tupakkatuotteiden valmistaminen, esittämistapa ja myynti — Pätevyys — Oikeusperusta — SEUT 114 artikla — Suhteellisuusperiaate — Toissijaisuusperiaate — Unionin perusoikeudet — Sananvapaus — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 11 artikla)

(2016/C 243/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: The Queen, Philip Morris Brands SARL:n, Philip Morris Ltd:n ja British American Tobacco UK Ltd:n hakemuksesta

Vastaaja: Secretary of State for Health

Muut osapuolet: Imperial Tobacco Ltd, JT International SA, Gallaher Ltd, Tann UK Ltd, Tannpapier GmbH, V. Mane Fils, Deutsche Benkert GmbH & Co. KG, Benkert UK Ltd ja Joh. Wilh. von Eicken GmbH

Tuomiolauselma

- 1) Tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta 3.4.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/40/EU 24 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön muita vaatimuksia tupakkatuotteiden pakkauksiin liittyvien sellaisten näkökohtien osalta, joita ei ole yhdenmukaistettu kyseisellä direktiivillä.
- 2) Direktiivin 2014/40 13 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että sen mukaan vähittäismyyntipakkausten pakkausmerkintöihin, myyntipäällykseen ja itse tupakkatuotteisiin ei saa kiinnittää kyseisen säännöksen kohteena olevia tietoja, vaikka ne pitäisivätkin aineellisesti paikkansa.

- 3) High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Administrative Court) (alioikeus (Englanti ja Wales), Queen's Bench -osasto (hallintoasioiden jaosto)) esittämien ennakkoratkaisukysymysten tutkinnassa ei ole tullut esille seikkoja, jotka voivat vaikuttaa direktiivin 2014/40 7 artiklan, 18 artiklan, 24 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä kyseisen direktiivin II osaston II luvussa olevien säännösten pätevyyteen.

⁽¹⁾ EUVL C 56, 16.2.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 28.4.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Administratīvā apgabaltiesa – Latvia) – SIA "Oniors Bio" v. Valsts ieņēmumu dienests

(Asia C-233/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (ETY) N:o 2658/87 — Yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — Alanimikkeet 1517 90 91 ja 1518 00 31 — Nestemäinen jalostamaton ja haihtumaton rapsiöljystä (88 %) ja auringonkukkaöljystä (12 %) koostuva kasviöljyseos)

(2016/C 243/12)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administratīvā apgabaltiesa

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SIA "Oniors Bio"

Vastapuoli: Valsts ieņēmumu dienests

Tuomiolauselma

Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I, sellaisena kuin se on muutettuna 27.9.2011 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1006/2011, esitettyä yhdistettyä nimikkeistöä on tulkittava siten, että määritettäessä sitä, onko pääasiassa kyseessä olevan kaltainen kasviöljyseos luokiteltava syötäväksi kelpaavana kasviöljyseoksena sen alanimikkeeseen 1517 90 91 vai syötäväksi kelpaamattomana kasviöljyseoksena kyseisen yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 1518 00 31, on otettava huomioon kaikki asiassa merkitykselliset seikat siltä osin kuin ne liittyvät tämän tuotteen objektiivisiin ominaispiirteisiin ja ominaisuuksiin. Merkityksellisinä seikkoina, joiden perusteella tällainen seos voidaan määritellä "syötäväksi kelpaamattomaksi", on tarpeen arvioida tämän seoksen valmistajan tulli-ilmoituksen yhteydessä antamia tietoja, joiden mukaan sen valmistusprosessiin liittyvien ominaispiirteiden vuoksi ei voida sulkea pois sitä, että tuotteessa on haitallisia aineita. Täältä osin se, ettei tällaisesta kasviöljyseoksesta otettuja näytteitä analysoimalla ole havaittu seoksessa olevan haitallisia aineita, ei yksinään riitä kyseenalaistamaan kyseessä olevan seoksen määrittelemistä "syötäväksi kelpaamattomaksi". Tällainen seuraus edellyttää muita merkityksellisiä todisteita, joiden nojalla yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 13.4.2005 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 648/2005, 62, 68 ja 71 artiklan mukaisesti voidaan kyseenalaistaa tulli-ilmoitukseen sisältyvien, kyseessä olevan seoksen valmistajan antamien seoksen valmistusprosessiin liittyvien tietojen oikeellisuus.

⁽¹⁾ EUVL C 245, 27.7.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 12.5.2016 – Valittajana Bank of Industry and Mine ja muuna osapuolena Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-358/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Iraniin kohdistuvat pakottavat toimenpiteet — Luettelo henkilöistä ja yhteisöistä, joiden varoja ja taloudellisia resursseja on jäädytetty — Toimeenpanoasetus (EU) N:o 945/2012 — Oikeudellinen perusta — Edellytys, joka koskee aineellista, logistista tai rahoituksellista tukea Iranin hallitukselle — Se, että osa valtionyhtiön voitoista maksetaan Iranin valtiolle)

(2016/C 243/13)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Bank of Industry and Mine (edustajat: avocat E. Rosenfeld ja avocate S. Perrotet)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bishop ja A. Vitro)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Bank of Industry and Mine ja Euroopan unionin neuvosto vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 294, 7.9.2015.

Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 28.4.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona – Espanja) – Alta Realitat SL v. Erlock Film ApS ja Ulrich Thomsen

(Asia C-384/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa — Oikeudenkäyntiasiakirjojen ja muiden asiakirjojen tiedoksianto — Asetus (EY) N:o 1393/2007 — 8 artikla — Asiakirjan käännös puuttuu — Asiakirjan vastaanottamisesta kieltäytyminen — Asiakirjan vastaanottajan kielitaito — Lähettävän jäsenvaltion sen tuomioistuimen harjoittama valvonta, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu)

(2016/C 243/14)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia n° 44 de Barcelona

Asianosaiset

Kantaja: Alta Realitat SL

Vastaajat: Erlock Film ApS ja Ulrich Thomsen

Määräysosa

Oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa ("asiakirjojen tiedoksianto") ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta 13.11.2007 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1393/2007 on tulkittava siten, että annettaessa asiakirjaa tiedoksi vastaanottajalle, joka asuu jonkin toisen jäsenvaltion alueella, tilanteessa, jossa asiakirjaa ei ole laadittu tai sen mukana ei ole käännöstä kielellä, jota asianomainen henkilö ymmärtää, tai vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai, jos kyseisessä jäsenvaltiossa on useita virallisia kieliä, tiedoksiantopaikkakunnan virallisella kielellä tai jollakin niistä

- lähettävässä jäsenvaltiossa asiaa käsittelevän tuomioistuimen on varmistettava, että vastaanottajalle on asianmukaisesti ilmoitettu asetuksen liitteessä II olevaa vakiolomaketta käyttäen hänelle kuuluvasta oikeudesta kieltäytyä asiakirjan vastaanottamisesta
- ellei tätä menettelyllistä edellytystä ole noudatettu, kyseisen tuomioistuimen on oikaistava menettely asetuksen säännösten mukaisesti
- asiaa käsittelevän tuomioistuimen ei pidä estää vastaanottajaa käyttämästä oikeuttaan kieltäytyä asiakirjan vastaanottamisesta
- asiaa käsittelevä tuomioistuin voi selvittää sen, onko kieltäytyminen ollut perusteltu, vasta kun vastaanottaja on tosiasiallisesti käyttänyt oikeuttaan kieltäytyä asiakirjan vastaanottamisesta; tätä selvittäessään tuomioistuimen on otettava huomioon kaikki asiassa saatu merkityksellinen selvitys määrittääkseen sen, ymmärtääkö asianomainen henkilö kieltä, jolla asiakirja on laadittu, ja
- jos tuomioistuin toteaa, ettei vastaanottajan päätös kieltäytyä asiakirjan vastaanottamisesta ole perusteltu, se voi lähtökohtaisesti soveltaa kansallisessa oikeudessaan tällaisten tilanteiden varalta säädettyjä seuraamuksia, kunhan asetuksen N:o 1393/2007 tehokas oikeusvaikutus turvataan.

(¹) EUVL C 338, 3.11.2014.

Valitus, jonka Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság on tehnyt 18.11.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-453/14, Pannonhalmi Főapátság v. parlamentti, 10.9.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-607/15 P)

(2016/C 243/15)

Oikeudenkäyntikieli: unkar

Asianosaiset

Valittaja: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (edustaja: ügyvéd D. Sobor)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti

Unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on 4.5.2016 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen ja velvoittanut valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 14.3.2016 – Verband Sozialer Wettbewerb e.V v. DHL Paket GmbH

(Asia C-146/16)

(2016/C 243/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

Vastapuoli: DHL Paket GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2005/29/EY⁽¹⁾ 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettut tiedot elinkeinonharjoittajan maantieteellisestä osoitteesta ja henkilöllisyydestä esitettävä jo konkreettisia tuotteita koskevassa painetussa mainoksessa siinäkin tapauksessa, että kuluttajat voivat hankkia mainostetut tuotteet yksinomaan ilmoituksessa mainitun mainostavan yrityksen verkkosivuston kautta ja saada direktiivin 7 artiklan 4 kohdan mukaan tarvittavat tiedot yksinkertaisesti tältä verkkosivustolta tai tämän verkkosivuston kautta?
- 2) Onko ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkityksellistä se, mainostaako painetussa muodossa mainostava yritys myydäkseen omia tuotteitaan ja viittaako se direktiivin 2005/29/EY 7 artiklan 4 kohdan mukaan tarvittavien tietojen osalta suoraan omalle verkkosivustolleen vai koskeeko mainos tuotteita, joita muut yritykset myyvät mainostajan internetfoorumilla, jolloin kuluttajat voivat saada direktiivin 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut tiedot vasta yhden tai useamman jatkovaiheen (klikkauksen) jälkeen käyttäen näiden muiden yritysten verkkosivustoja koskevaa linkkiä, joka annetaan käyttöön ainoastaan mainoksessa ilmoitetulla foorumin ylläpitäjän verkkosivustolla?

⁽¹⁾ Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY (EUVL L 149, s. 22).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Oradea (Romania) on esittänyt 1.4.2016 – Ruxandra-Paula Andriciu ym. v. Banca Românească SA

(Asia C-186/16)

(2016/C 243/17)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Curtea de Apel Oradea

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Ruxandra-Paula Andriciu ym.

Vastapuoli: Banca Românească SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 93/13⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että huomattavaa epätasapainoa osapuolten sopimuksesta johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien välillä on arvioitava nimenomaan vain sopimuksen tekohetken kannalta, vai onko arviointi tehtävä myös silloin, kun kuluttajan suorituksesta on tullut määräaikaisen tai jatkuvan sopimuksen täytäntöönpanon aikana valuuttakurssin huomattavien vaihtelujen vuoksi kohtuuttoman raskas verrattuna sopimuksen tekohetkeen?
- 2) Onko direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ehdon laatiminen selkeästi ja ymmärrettävästi ymmärrettävä siten, että tällaisessa sopimusehdossa on määrättävä vain kyseisen ehdon sopimukseen ottamisen perusteista ja toimintamekanismista, vai onko siinä määrättävä myös kaikista siitä mahdollisesti aiheutuvista seurauksista, joiden mukaan kuluttajan maksama hinta voi vaihdella, esimerkiksi valuuttakurssiriskistä, ja voidaanko direktiivin 93/13/ETY valossa katsoa, että pankin velvollisuus antaa asiakkaalle tietoja luoton myöntämishetkellä koskee yksinomaan luottoehtoja eli korkoja, palkkioita ja lainanottajan antamia vakuuksia, jolloin tämä velvollisuus ei voi sisältää ulkomaisen valuutan arvon mahdollista nousua tai laskua?

- 3) Onko direktiivin 93/13/ETY 4 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että ilmaiset ”sopimuksen pääkohde” ja ”hinnan tai korvauksen riittävyttä eikä vastineena toimitettavia palveluja ja tavaroita” sisältävät elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan väliseen ulkomaan valuutan määrääseen luottosopimukseen otetun ehdon, josta ei ole neuvoteltu yksilöllisesti ja jonka nojalla luotto on maksettava takaisin samassa valuutassa?

(¹) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Espanja) on esittänyt 18.4.2016 – Elecdey Carcelén SA v. Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla de la Mancha

(Asia C-215/16)

(2016/C 243/18)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Elecdey Carcelén SA

Vastapuoli: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla de la Mancha

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Direktiivin 2009/28/EY 2 artiklan k alakohdassa määriteltyihin tukijärjestelmiin, joilla pyritään saavuttamaan tässä direktiivissä säädetty uusiutuvan energian kulutusta koskevat tavoitteet, luetaan mukaan muun muassa verovapauksien ja -helpotusten sekä veronpalautusten kaltaiset verokannustimet, joten onko katsottava, että mainitut kannustimet tai toimenpiteet ovat luonteeltaan pakollisia ja jäsenvaltioita sitovia ja että niillä on välitön oikeusvaikutus siten, että yksityiset voivat vedota niihin kaikissa julkisissa, oikeudellisissa ja hallinnollisissa elimissä?
- 2) Edellisessä kysymyksessä mainittuihin tukijärjestelmiin luetaan siis mukaan ”muun muassa” verovapauksien ja -helpotusten sekä veronpalautusten kaltaiset verokannustimet, joten onko katsottava, että kyseisiin kannustimiin kuuluu nimenomaisesti verottamatta jättäminen, eli kielletäänkö siinä toisin sanoen minkä tahansa erityisen lisäveron kantaminen uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta niiden yleisluonteisten verojen lisäksi, joita kannetaan taloudellisesta toiminnasta ja sähköntuotannosta? Tässä samassa kohdassa kysytään lisäksi, onko niin ikään katsottava, että edellä mainittu yleisluonteinen kiello sisältää myös uusiutuvasta lähteestä peräisin olevan energian tuotannon eri vaiheista kannettavien yleisten tai erityisten verojen päällekkäisyyttä, kaksinkertaista kantamista tai limittäisyyttä koskevan kiellon silloin, kun kyseisen verotuksen kohteena on sama verotettava tapahtuma kuin tarkastelun kohteena olevassa tuulivoimamaksussa?
- 3) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi ja mikäli uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian verotus on hyväksyttävää direktiivin 2008/118/EY 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, onko erityistarkoituksen käsitettä tulkittava siten, että asetetun tavoitteen on oltava ainoa tavoite ja että lisäksi uusiutuvasta energiasta kannettavan veron rakenteen on oltava luonteeltaan verotukseen kuulumaton eikä vero saa olla pelkästään talousarvion liittyvä tai varojen keräämiseksi kannettava?

- 4) Direktiivin 2003/96/EY 4 artiklan mukaisesti verotasojen, joita jäsenvaltioiden on sovellettava energiatuotteisiin ja sähköön, on oltava vähintään direktiivissä säädetyn vähimmäisverotason mukaisia ja verotasolla tarkoitetaan kaikkia kyseisistä tuotteista kulutukseen luovutuksen ajankohtana kannettuja välittömiä ja välillisiä veroja, joten onko katsottava, että kyseisen direktiivin vaatimusten mukaisesta yhteenlasketusta verotasosta on luettava pois sellaiset kansalliset verot, jotka eivät ole todelliselta luonteeltaan verotukseen kuulumattomia rakenteensa eivätkä erityis-tarkoituksensa puolesta, kun niitä tulkitaan edelliseen kysymykseen annettavan vastauksen perusteella?
- 5) Onko direktiivin 2009/28/EY 13 artiklan 1 kohdan e alakohdassa käytetty maksun käsite unionin oikeuden itsenäinen käsite, jota on tulkittava mahdollisimman laajasti siten, että se kattaa myös yleisesti veron käsitteen ja tarkoittaa samaa kuin se?
- 6) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, luetaanko edellä mainitussa 13 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin kuluttajien suorittamiin maksuihin mukaan ainoastaan sellaiset verot tai veroluonteiset maksut, joilla pyritään tasoittamaan tarvittaessa ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia ja joilla kerättävillä varoilla yritetään korjata näihin vaikutuksiin liittyvät vahingot tai kielteiset seuraukset, muttei saastuttamattomista lähteistä peräisin olevasta energiasta kannettavia veroja tai veroluonteisia maksuja, joiden tarkoitus liittyy ensisijaisesti talousarvioon tai varojen keräämiseen?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Espanja) on esittänyt 18.4.2016 – Energías Eólicas de Cuenca SA v. Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla de la Mancha

(Asia C-216/16)

(2016/C 243/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Energías Eólicas de Cuenca SA

Vastapuoli: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla de la Mancha

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Direktiivin 2009/28/EY 2 artiklan k alakohdassa määriteltyihin tukijärjestelmiin, joilla pyritään saavuttamaan tässä direktiivissä säädetty uusiutuvan energian kulutusta koskevat tavoitteet, luetaan mukaan muun muassa verovapauksien ja -helpotusten sekä veronpalautusten kaltaiset verokannustimet, joten onko katsottava, että mainitut kannustimet tai toimenpiteet ovat luonteeltaan pakollisia ja jäsenvaltioita sitovia ja että niillä on välitön oikeusvaikutus siten, että yksityiset voivat vedota niihin kaikissa julkisissa, oikeudellisissa ja hallinnollisissa elimissä?
- 2) Edellisessä kysymyksessä mainittuihin tukijärjestelmiin luetaan siis mukaan ”muun muassa” verovapauksien ja -helpotusten sekä veronpalautusten kaltaiset verokannustimet, joten onko katsottava, että kyseisiin kannustimiin kuuluu nimenomaisesti verottamatta jättäminen, eli kielletäänkö siinä toisin sanoen minkä tahansa erityisen lisäveron kantaminen uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta niiden yleisluonteisten verojen lisäksi, joita kannetaan taloudellisesta toiminnasta ja sähköntuotannosta? Tässä samassa kohdassa kysytään lisäksi, onko niin ikään katsottava, että edellä mainittu yleisluonteinen kiello sisältää myös uusiutuvasta lähteestä peräisin olevan energian tuotannon eri vaiheista kannettavien yleisten tai erityisten verojen päällekkäisyyttä, kaksinkertaista kantamista tai limittäisyyttä koskevan kiellon silloin, kun kyseisen verotuksen kohteena on sama verotettava tapahtuma kuin tarkastelun kohteena olevassa tuulivoimamaksussa?

- 3) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi ja mikäli uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian verotus on hyväksyttävää direktiivin 2008/118/EY 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, onko erityistarkoituksen käsitettä tulkittava siten, että asetetun tavoitteen on oltava ainoa tavoite ja että lisäksi uusiutuvasta energiasta kannettavan veron rakenteen on oltava luonteeltaan verotukseen kuulumaton eikä vero saa olla pelkästään talousarvioon liittyvä tai varojen keräämiseksi kannettava?
- 4) Direktiivin 2003/96/EY 4 artiklan mukaisesti verotasojen, joita jäsenvaltioiden on sovellettava energiatuotteisiin ja sähköön, on oltava vähintään direktiivissä säädetyn vähimmäisverotason mukaisia ja verotasolla tarkoitetaan kaikkia kyseisistä tuotteista kulutukseen luovutuksen ajankohtana kannettuja välittömiä ja välillisiä veroja, joten onko katsottava, että kyseisen direktiivin vaatimusten mukaisesta yhteenlasketusta verotasosta on luettava pois sellaiset kansalliset verot, jotka eivät ole todelliselta luonteeltaan verotukseen kuulumattomia rakenteensa eivätkä erityistarkoituksensa puolesta, kun niitä tulkitaan edelliseen kysymykseen annettavan vastauksen perusteella?
- 5) Onko direktiivin 2009/28/EY 13 artiklan 1 kohdan e alakohdassa käytetty maksun käsite unionin oikeuden itsenäinen käsite, jota on tulkittava mahdollisimman laajasti siten, että se kattaa myös yleisesti veron käsitteen ja tarkoittaa samaa kuin se?
- 6) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, luetaanko edellä mainitussa 13 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin kuluttajien suorittamiin maksuihin mukaan ainoastaan sellaiset verot tai veroluonteiset maksut, joilla pyritään tasoittamaan tarvittaessa ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia ja joilla kerättävillä varoilla yritetään korjata näihin vaikutuksiin liittyvät vahingot tai kielteiset seuraukset, muttei saastuttamattomista lähteistä peräisin olevasta energiasta kannettavia veroja tai veroluonteisia maksuja, joiden tarkoitus liittyy ensisijaisesti talousarvioon tai varojen keräämiseen?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Espanja) on esittänyt 20.4.2016 – Iberenova Promociones SAU v. Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla de la Mancha

(Asia C-220/16)

(2016/C 243/20)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Iberenova Promociones SAU

Vastapuoli: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla de la Mancha

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Direktiivin 2009/28/EY 2 artiklan k alakohdassa määriteltyihin tukijärjestelmiin, joilla pyritään saavuttamaan tässä direktiivissä säädetyn uusiutuvan energian kulutusta koskevat tavoitteet, luetaan mukaan muun muassa verovapauksien ja -helpotusten sekä veronpalautusten kaltaiset verokannustimet, joten onko katsottava, että mainitut kannustimet tai toimenpiteet ovat luonteeltaan pakollisia ja jäsenvaltioita sitovia ja että niillä on välitön oikeusvaikutus siten, että yksityiset voivat vedota niihin kaikissa julkisissa, oikeudellisissa ja hallinnollisissa elimissä?

- 2) Edellisessä kysymyksessä mainittuihin tukijärjestelmiin luetaan siis mukaan ”muun muassa” verovapauksien ja -helputusten sekä veronpalautusten kaltaiset verokannustimet, joten onko katsottava, että kyseisiin kannustimiin kuuluu nimenomaisesti verottamatta jättäminen, eli kielletäänkö siinä toisin sanoen minkä tahansa erityisen lisäveron kantaminen uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta niiden yleisluonteisten verojen lisäksi, joita kannetaan taloudellisesta toiminnasta ja sähköntuotannosta? Tässä samassa kohdassa kysytään lisäksi, onko niin ikään katsottava, että edellä mainittu yleisluonteinen kieltäminen sisältää myös uusiutuvasta lähteestä peräisin olevan energian tuotannon eri vaiheista kannettavien yleisten tai erityisten verojen päällekkäisyyttä, kaksinkertaista kantamista tai limittäisyyttä koskevan kiellon silloin, kun kyseisen verotuksen kohteena on sama verotettava tapahtuma kuin tarkastelun kohteena olevassa tuulivoimamaksussa?
- 3) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi ja mikäli uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian verotus on hyväksyttävää direktiivin 2008/118/EY 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, onko erityistarkoituksen käsitettä tulkittava siten, että asetetun tavoitteen on oltava ainoa tavoite ja että lisäksi uusiutuvasta energiasta kannettavan veron rakenteen on oltava luonteeltaan verotukseen kuulumaton eikä vero saa olla pelkästään talousarvioon liittyvä tai varojen keräämiseksi kannettava?
- 4) Direktiivin 2003/96/EY 4 artiklan mukaisesti verotasojen, joita jäsenvaltioiden on sovellettava energiatuotteisiin ja sähköön, on oltava vähintään direktiivissä säädetyn vähimmäisverotason mukaisia ja verotasolla tarkoitetaan kaikkia kyseisistä tuotteista kulutukseen luovutuksen ajankohtana kannettuja välittömiä ja välillisiä veroja, joten onko katsottava, että kyseisen direktiivin vaatimusten mukaisesta yhteenlasketusta verotasosta on luettava pois sellaiset kansalliset verot, jotka eivät ole todelliselta luonteeltaan verotukseen kuulumattomia rakenteensa eivätkä erityistarkoituksensa puolesta, kun niitä tulkitaan edelliseen kysymykseen annettavan vastauksen perusteella?
- 5) Onko direktiivin 2009/28/EY 13 artiklan 1 kohdan e alakohdassa käytetty maksun käsite unionin oikeuden itsenäinen käsite, jota on tulkittava mahdollisimman laajasti siten, että se kattaa myös yleisesti veron käsitteen ja tarkoittaa samaa kuin se?
- 6) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, luetaanko edellä mainitussa 13 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin kuluttajien suorittamiin maksuihin mukaan ainoastaan sellaiset verot tai veroluonteiset maksut, joilla pyritään tasoittamaan tarvittaessa ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia ja joilla kerättävillä varoilla yritetään korjata näihin vaikutuksiin liittyvät vahingot tai kielteiset seuraukset, muttei saastuttamattomista lähteistä peräisin olevasta energiasta kannettavia veroja tai veroluonteisia maksuja, joiden tarkoitus liittyy ensisijaisesti talousarvioon tai varojen keräämiseen?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Espanja) on esittänyt 20.4.2016 – Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA v. Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla de la Mancha

(Asia C-221/16)

(2016/C 243/21)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA

Vastapuoli: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla de la Mancha

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Direktiivin 2009/28/EY 2 artiklan k alakohdassa määriteltyihin tukijärjestelmiin, joilla pyritään saavuttamaan tässä direktiivissä säädetyt uusiutuvan energian kulutusta koskevat tavoitteet, luetaan mukaan muun muassa verovapauksien ja -helpotusten sekä veronpalautusten kaltaiset verokannustimet, joten onko katsottava, että mainitut kannustimet tai toimenpiteet ovat luonteeltaan pakollisia ja jäsenvaltioita sitovia ja että niillä on välitön oikeusvaikutus siten, että yksityiset voivat vedota niihin kaikissa julkisissa, oikeudellisissa ja hallinnollisissa elimissä?
- 2) Edellisessä kysymyksessä mainittuihin tukijärjestelmiin luetaan siis mukaan ”muun muassa” verovapauksien ja -helpotusten sekä veronpalautusten kaltaiset verokannustimet, joten onko katsottava, että kyseisiin kannustimiin kuuluu nimenomaisesti verottamatta jättäminen, eli kielletäänkö siinä toisin sanoen minkä tahansa erityisen lisäveron kantaminen uusiutuvista lähteistä peräisin olevasta energiasta niiden yleisluonteisten verojen lisäksi, joita kannetaan taloudellisesta toiminnasta ja sähköntuotannosta? Tässä samassa kohdassa kysytään lisäksi, onko niin ikään katsottava, että edellä mainittu yleisluonteinen kiello sisältää myös uusiutuvasta lähteestä peräisin olevan energian tuotannon eri vaiheista kannettavien yleisten tai erityisten verojen päällekkäisyyttä, kaksinkertaista kantamista tai limittäisyyttä koskevan kiellon silloin, kun kyseisen verotuksen kohteena on sama verotettava tapahtuma kuin tarkastelun kohteena olevassa tuulivoimamaksussa?
- 3) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi ja mikäli uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian verotus on hyväksyttävää direktiivin 2008/118/EY 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, onko erityistarkoituksen käsitettä tulkittava siten, että asetetun tavoitteen on oltava ainoa tavoite ja että lisäksi uusiutuvasta energiasta kannettavan veron rakenteen on oltava luonteeltaan verotukseen kuulumaton eikä vero saa olla pelkästään talousarvioon liittyvä tai varojen keräämiseksi kannettava?
- 4) Direktiivin 2003/96/EY 4 artiklan mukaisesti verotasojen, joita jäsenvaltioiden on sovellettava energiatuotteisiin ja sähköön, on oltava vähintään direktiivissä säädetyin vähimmäisverotason mukaisia ja verotasolla tarkoitetaan kaikkia kyseisistä tuotteista kulutukseen luovutuksen ajankohtana kannettuja välittömiä ja välillisiä veroja, joten onko katsottava, että kyseisen direktiivin vaatimusten mukaisesta yhteenlasketusta verotasosta on luettava pois sellaiset kansalliset verot, jotka eivät ole todelliselta luonteeltaan verotukseen kuulumattomia rakenteensa eivätkä erityis-tarkoituksensa puolesta, kun niitä tulkitaan edelliseen kysymykseen annettavan vastauksen perusteella?
- 5) Onko direktiivin 2009/28/EY 13 artiklan 1 kohdan e alakohdassa käytetty maksun käsite unionin oikeuden itsenäinen käsite, jota on tulkittava mahdollisimman laajasti siten, että se kattaa myös yleisesti veron käsitteen ja tarkoittaa samaa kuin se?
- 6) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, luetaanko edellä mainitussa 13 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin kuluttajien suorittamiin maksuihin mukaan ainoastaan sellaiset verot tai veroluonteiset maksut, joilla pyritään tasoittamaan tarvittaessa ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia ja joilla kerättävillä varoilla yritetään korjata näihin vaikutuksiin liittyvät vahingot tai kielteiset seuraukset, muttei saastuttamattomista lähteistä peräisin olevasta energiasta kannettavia veroja tai veroluonteisia maksuja, joiden tarkoitus liittyy ensisijaisesti talousarvioon tai varojen keräämiseen?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Varna (Bulgaria) on esittänyt 20.4.2016 – ”MIP-TS” OOD v. Mitnitsa Varna

(Asia C-222/16)

(2016/C 243/22)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Varna

Pääasian asianosaiset

Valittaja: "MIP-TS" OOD

Vastapuoli: Mitnitsa Varna

Ennakkoratkaisukysymys

Käsittääkö 3.8.2011 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen N:o 791/2011 1 artiklan 1 kohdan soveltamisala sellaisten lasikuidusta valmistettujen seulakankaiden tuonnin, joiden silmäkoko on sekä pituudeltaan että leveydeltään suurempi kuin 1,8 mm ja jotka painavat enemmän kuin 35 g/m², lukuun ottamatta lasikuituvahvikekiekkoja, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7019 51 00 ja ex 7019 59 00 (Taric-koodit 7019510010 ja 7019590010) ja jotka ilmoitettiin 10.4.2012 tullimenettelyyn "luovutus vapaaseen liikkeeseen ja loppukäyttöön" siten, että niiden alkuperämaaksi ilmoitettiin Thaimaa, ja lähetettiin sieltä, mutta niiden tosiasiallinen alkuperämaa oli Kiinan kansantasavalta ja tämä todettiin alkuperämaaksi OLAF:n Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 1073/1999 täytäntöön panemiseksi suorittamassa tutkimuksessa ja sen laatimassa kertomuksessa?

**Ennakkoratkaisupyynnö, jonka Varhoven administrativen sad (Bulgaria) on esittänyt 20.4.2016 –
Asotsiatsia na balgarskite predpiyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI) v. Burgasin
Nachalnik na Mitnitsa (tulliviraston johtaja) Svilengradin tulliviraston oikeudenomistajana**

(Asia C-224/16)

(2016/C 243/23)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Varhoven administrativen sad

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Asotsiatsia na balgarskite predpiyatiya sa mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI)

Vastapuoli: Burgasin Nachalnik na Mitnitsa (tulliviraston johtaja) Svilengradin tulliviraston oikeudenomistajana

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko [Euroopan unionin] tuomioistuim ristiriitaisten tuomioistuinten antamien tuomioiden välttämiseksi toimivaltainen tulkitsemaan [Euroopan yhteisön nimissä neuvoston asetuksella N:o 2112/78⁽¹⁾ hyväksyttyä 14.11.1975 tehtyä tulliyhteissopimusta TIR-carnet'isiin merkittyjen tavaroiden kansainvälisestä kuljetuksesta (TIR-yleissopimus)] – jäsenvaltioiden tuomioistuimia sitovalla tavalla – jos kyseessä on tämän yleissopimuksen 8 ja 11 artiklassa säännelty ala, jotta voitaisiin arvioida, onko takaajayhdistys vastuussa tavalla, josta säädetään myös [tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun komission asetuksen N:o 2454/93⁽²⁾ (tullikoodeksin soveltamisasetus)] 457 artiklan 2 kohdassa?
- 2) Salliiko tullikoodeksin soveltamisasetuksen 457 artiklan 2 kohdan tulkinta, kun kyseistä säännöstä luetaan yhdessä [TIR-yleissopimuksen] 8 artiklan 7 kappaleen (josta on tullut 11 artiklan 2 kappale) ja sen selittävien huomautusten kanssa, että katsotaan, että kun [TIR-yleissopimuksen] 8 artiklan 1 ja 2 kappaleessa mainitut määrät erääntyvät, tulliviranomaisten on nyt käsiteltävän kaltaisessa tapauksessa mahdollisuuksien mukaan vaadittava maksua korvausvelvolliselta TIR-carnet'n haltijalta ennen vaatimuksen esittämistä takaajayhdistykselle?

- 3) Onko katsottava, että vastaanottaja, joka on hankkinut tavaran tai jolla on hallussaan tavara, joka tiedetään toimitetun TIR-kuljetuksena mutta jonka osalta ei ole todettu, että se olisi esitetty määrätullitoimipaikassa ja ilmoitettu siellä tavarankuljetukseen, on jo näiden seikkojen perusteella henkilö, jonka olisi pitänyt tietää, että tavara oli siirretty pois tullivalvonnasta, ja sitä olisi pidettävä [yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen N:o 2913/92] 203 artiklan 3 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetulla tavalla yhteisvastuullisena velallisena, kun kyseistä säännöstä tulkitaan yhdessä 213 artiklan kanssa?
- 4) Mikäli kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi: Estääkö tullihallinnon toimetttömyys, eli se, että se ei ole vaatinut tältä vastaanottajalta tullivelan maksua – myös tullikoodeksin soveltamisasetuksen 457 artiklan 2 kohdassa säädetyn – [TIR-yleissopimuksen] 1 artiklan 16 kohdassa tarkoitetun takaajayhdistyksen vastuun syntymisen?

⁽¹⁾ TIR-carnet'isiin merkittyjen tavaroiden kansainvälistä kuljetusta koskevan Genevessä 14 päivänä marraskuuta 1975 tehdyn tulliyhteisösovimuksen tekemisestä 25.7.1978 annettu neuvoston asetusta (ETY) N:o 2112/78 (EYVL 1978, L 252, s. 1).

⁽²⁾ Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annettu komission asetusta (ETY) N:o 2454/93 (EYVL 1993, L 253, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court (Irlanti) on esittänyt 2.5.2016 – Edward Cussens, John Jennings ja Vincent Kingston v. T. G. Brosnan

(Asia C-251/16)

(2016/C 243/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Edward Cussens, John Jennings ja Vincent Kingston

Vastapuoli: T. G. Brosnan (verotarkastaja)

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko oikeuksien väärinkäyttöä koskevalla periaatteella, jonka todettiin [Euroopan unionin] tuomioistuimen [21.2.2006 antamassa] tuomiossa [Halifax ym. v. Commissioners of Customs and Excise, C 255/02, EU:C:2006:121] olevan sovellettavissa arvonlisäverotuksen alalla, välitön oikeusvaikutus suhteessa yksityiseen sellaisen kansallisen joko lainsäätäjän tai tuomioistuimen toimenpiteen puuttuessa, jolla kyseinen periaate pannaan täytäntöön käsiteltävän asian kaltaisissa olosuhteissa, joissa myyntiä edeltäneiden liiketoimien ja ostajan liiketoimien (jäljempänä yhteisesti valittajien liiketoimet) määrittäminen uudelleen [Revenue] Commissionersin ehdottamalla tavalla merkitsisi sitä, että valittajien olisi maksettava arvonlisäveroa, vaikka merkityksellisenä ajankohtana voimassa olleiden kansallisten säännösten asianmukainen soveltaminen valittajien liiketoimiin ei synnyttänyt tällaista velvollisuutta?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan, että oikeuksien väärinkäyttöä koskevalla periaatteella on välitön oikeusvaikutus suhteessa yksityiseen, vaikka kansallinen lainsäätäjän tai tuomioistuimen toimenpide, jolla kyseinen periaate pannaan täytäntöön, puuttuu, oliko periaate riittävän selvä ja täsmällinen, jotta sitä voidaan soveltaa valittajien liiketoimiin, jotka oli saatu päätökseen ennen kuin tuomio Halifax ym. annettiin, ja erityisesti, kun otetaan huomioon oikeusvarmuuden ja valittajien perustellun luottamuksen suojan periaatteet?
- 3) Jos oikeuksien väärinkäyttöä koskeva periaatetta sovelletaan valittajien liiketoimiin, minkä seurauksena ne on määriteltävä uudelleen,
- a) minkä oikeudellisen järjestelyn avulla valittajien liiketoimista maksettava arvonlisävero määritetään tai peritään, koska kansallisen oikeuden mukaan arvonlisäveroa ei voida määrittää tai periä, ja
- b) miten kansalliset tuomioistuimet asettavat tällaisen velvoitteen?

- 4) Sen määrittämiseksi, oliko valittajien liiketoimien keskeisenä tarkoituksena saada verotuksellista etua, pitäisikö kansallisen tuomioistuimen tarkastella myyntiä edeltäneitä liiketoimia (jotka sen mukaan oli toteutettu pelkästään verotuksellisista syistä) erikseen vai onko valittajien liiketoimien tarkoitusta tarkasteltava kokonaisuutena?
- 5) Onko arvonlisäverolain 4 §:n 9 momenttia pidettävä kansallisena säännöksenä, jolla pannaan täytäntöön kuudes direktiivi, ⁽¹⁾ vaikka se on ristiriidassa kuudennen direktiivin 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun säännöksen kanssa, jonka asianmukaisen soveltamisen seurauksena valittajia – luovutuksen osalta ennen kiinteistön ensimmäistä käyttöönottoa – kohdeltaisiin verovelvollisina, vaikka aikaisempi veronalainen luovutus oli tapahtunut?
- 6) Jos arvonlisäverolain 4 §:n 9 momentti on kuudennen direktiivin vastainen, onko valittajien kohdalla, kun he vetoavat kyseiseen momenttiin, kyse oikeuksien väärinkäytöstä tuomiossa Halifax ym. vahvistettujen periaatteiden vastaisesti?
- 7) Vaihtoehtoisesti, jos arvonlisäverolain 4 §:n 9 momentti ei ole kuudennen direktiivin vastainen, ovatko valittajat saaneet direktiivin ja/tai 4 §:n tarkoituksen vastaista verotuksellista etua?
- 8) Vaikka arvonlisäverolain 4 §:n 9 momenttia ei pidettäisi kuudennen direktiivin täytäntöönpanosäännöksenä, sovelletaanko tuomiossa Halifax ym. vahvistettua oikeuksien väärinkäyttöä koskevaa periaatetta kyseisiin liiketoimiin tuomiossa Halifax ym. esitettyjen arviointiperusteiden nojalla?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL 1977, L 145, s. 1).

Valitus, jonka Schenker Ltd on tehnyt 12.5.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-265/12, Schenker v. komissio, 29.2.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-263/16 P)

(2016/C 243/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Schenker Ltd (edustajat: Rechtsanwalt F. Montag, avocat F. Hoseinian ja Rechtsanwalt M. Eisenbarth)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-265/12, Schenker Ltd v. Euroopan komissio, 29.2.2016 antaman tuomion
- kumoaa asiassa COMP/39462 – Huolinta 28.3.2012 tehdyn komission päätöksen (jäljempänä päätös) 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen
- kumoaa päätöksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määrätyt sakot tai toissijaisesti alentaa niiden määrää tai toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa seuraaviin valitusperusteisiin:

1. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se totesi, että komissiolla oli oikeus tukeutua Deutsche Postin immunitettihakemukseen, että kaksoisedustuksen kieltoperiaatetta ei ollut loukattu eikä komission tarvinnut tutkia kyseisen periaatteen mahdollista loukkaamista.
2. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se tulkitsi asetuksen 141/62 ⁽¹⁾ 1 artiklaa siten, ettei sitä sovelleta ”Yhdistyneiden kuningaskuntien uuteen vientijärjestelmään”.
3. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se totesi, että ”Yhdistyneiden kuningaskuntien uusi vientijärjestelmä”, vaikka se rajoittui Yhdistyneistä kuningaskunnista ETA:n ulkopuolisiin maihin suuntautuvien kuljetusten huolinnasta maksettaviin lisämaksuihin, oli omiaan merkittävästi vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
4. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se totesi, ettei komissio rikkonut Euroopan unionin ihmisoikeusperuskirjan 41 artiklaa, loukannut hyvän hallinnon periaatetta eikä laiminlyönyt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 296 artiklan mukaista perusteluvollisuuttaan, kun se päätti, ettei se katso The Brink's Companyn olevan yhteisvastuussa valittajan kanssa (BAX Global Ltd. (UK):n seuraajana) ”Yhdistyneiden kuningaskuntien uudesta vientijärjestelmästä”.
5. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se tulkitsi virheellisesti päätöstä, ylitti sille SEUT 264 artiklassa myönnetyn toimivallan ja jätti toteuttamatta arvioinnin suhteellisuusperiaatetta soveltaessaan, kun se totesi, ettei komissio rikkonut asetuksen N:o 1/2003 ⁽²⁾ 23 artiklaa eikä loukannut suhteellisuusperiaatetta eikä periaatetta, jonka mukaan rangaistuksen on oltava oikeassa suhteessa rikkomiseen nähden, laskiessaan sakon määrää.
6. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se pysytti komission alennusprosentit vuoden 2006 yhteistyötiedonannon ⁽³⁾ nojalla, ja tulkitsi päätöstä virheellisesti.

⁽¹⁾ Liikenteen jättämisestä neuvoston asetuksen N:o 17 soveltamisalan ulkopuolelle annettu neuvoston asetus N:o 141, EYVL 124, s. 2751.

⁽²⁾ [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

⁽³⁾ Tiedonanto sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa (EUVL 2006, C 298, s. 17).

Valitus, jonka Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd ovat tehneet 12.5.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-267/12, Deutsche Bahn ym. v. komissio, 29.2.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-264/16 P)

(2016/C 243/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd (edustajat: Rechtsanwalt F. Montag, avocat F. Hoseinian, Rechtsanwalt M. Eisenbarth)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-267/12, Deutsche Bahn AG ym. v. Euroopan komissio, 29.2.2016 antaman tuomion
- kumoaa asiassa COMP/39462 – Huolinta 28.3.2012 tehdyn komission päätöksen (jäljempänä päätös) 1 artiklan 2 kohdan g alakohdan, 1 artiklan 3 kohdan a alakohdan, 1 artiklan 3 kohdan b alakohdan ja 1 artiklan 4 kohdan h alakohdan tai toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen
- kumoaa päätöksen 2 artiklan 2 kohdan g alakohdassa, 2 artiklan 3 kohdan a alakohdassa, 2 artiklan 3 kohdan b alakohdassa ja 2 artiklan 4 kohdan h alakohdassa määrätyt sakot tai toissijaisesti alentaa niiden määrää tai toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vetoavat seuraaviin valitusperusteisiin:

1. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se totesi, että komissiolla oli oikeus tukeutua Deutsche Postin immunitettihakemukseen, että kaksoisedustuksen kieltoperiaatetta ei ollut loukattu eikä komission tarvinnut tutkia kyseisen periaatteen mahdollista loukkaamista.
2. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se tulkitsi asetuksen 141/62 ⁽¹⁾ 1 artiklaa siten, ettei sitä sovelleta "Advance Manifest System" -menettelyyn.
3. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se totesi, ettei komissio rikkonut Euroopan unionin ihmisoikeusperuskirjan 41 artiklaa, loukannut hyvän hallinnon periaatetta eikä laiminlyönyt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 296 artiklan mukaista perusteluvelvollisuuttaan, kun se päätti, ettei se katso The Brink's Companyn olevan yhteisvastuussa Schenker China Ltd:n kanssa (BAX Global (China) Co. Ltd:n seuraajana) "Chinese Currency Adjustment Factor" -menettelystä.
4. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se tulkitsi virheellisesti päätöstä, ylitti sille SEUT 264 artiklassa myönnetyn toimivallan ja jätti toteuttamatta arvioinnin suhteellisuusperiaatetta soveltaessaan, kun se totesi, ettei komissio rikkonut asetuksen N:o 1/2003 ⁽²⁾ 23 artiklaa eikä loukannut suhteellisuusperiaatetta eikä periaatetta, jonka mukaan rangaistuksen on oltava oikeassa suhteessa rikkomiseen nähden, laskiessaan sakon määrää.
5. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se pysytti komission alennusprosentit vuoden 2006 yhteistyötiedonannon ⁽³⁾ nojalla. Unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi päätöstä virheellisesti ja loukkasi valittajien oikeutta tulla kuulluksi.

⁽¹⁾ Liikenteen jättämisestä neuvoston asetuksen N:o 17 soveltamisalan ulkopuolelle annettu neuvoston asetus N:o 141, EYVL 124, s. 2751.

⁽²⁾ [SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

⁽³⁾ Tiedonanto sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa (EUVL 2006, C 298, s. 17).

Valitus, jonka Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd ovat tehneet 13.5.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-270/12, Panalpina World Transport (Holding) ym. v. komissio, 29.2.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-271/16 P)

(2016/C 243/27)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd (edustajat: solicitor S. Mobley, solicitor A. Stratakis ja solicitor A. Gamble)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin siinä hylätään kantajien ensimmäinen kanneperuste rikkomisten osalta;
- muuttaa asiassa COMP/39462 – Huolinta 28.3.2012 tehdyn päätöksen (jäljempänä päätös) 2 artiklan 2 ja 3 kohtaa valittajia koskevilta osin ja käyttäen täyttä harkintavaltaansa alentaa valittajille määrättyjen sakkojen määrää ja
- joka tapauksessa velvoittaa komission vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan valittajien oikeudenkäyntikulut tässä oikeudenkäyntimenettelyssä ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäyntimenettelyssä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Todetessaan, ettei komissio poikennut päätöskäytännöstään, tehnyt oikeudellista virhettä eikä loukannut suhteellisuusperiaatetta eikä yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, unionin tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ja arvioi näyttöä ilmeisen virheellisesti ja jätti soveltamatta merkityksellistä oikeuskäytäntöä. Valittajien nimenomaiset valitusperusteet ovat seuraavat:

1. Unionin tuomioistuin teki oikeudellisen virheen arvioimalla näyttöä ilmeisen virheellisesti sen suhteen, liittyivätkö kyseessä olevat rikkomiset ja erityisesti AMS:iin ja CAF:iin liittyvät rikkomiset huolintapalveluihin palvelukokonaisuutena tarkasteltuna.
2. Unionin tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei soveltanut oikeuskäytännössä vahvistettua periaatetta, jonka mukaan sellaisen rikkomisen osalta, joka koskee tuotteen tai palvelun osatekijää, komission pitäisi ottaa huomioon ainoastaan tähän osatekijään liittyvä myynti.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2016 – Good Luck Shipping v. neuvosto

(Yhdistetyt asiat T-423/13 ja T-64/14) ⁽¹⁾

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistetut rajoittavat toimenpiteet ydinaseiden levittämisen estämiseksi Iranissa — Varojen jäädyttäminen — Oikeudellinen virhe — Oikeudellinen perusta — Arviointivirhe — Todisteiden puuttuminen)

(2016/C 243/28)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Good Luck Shipping LLC (Dubai, Arabiemiirikunnat) (edustajat: F. Randolph, QC, barrister M. Lester ja solicitor M. Taher)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: V. Piessevaux ja B. Driessen)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanteet, joissa on kyse yhtäältä vaatimuksesta kumota Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 6.6.2013 annettu neuvoston päätös 2013/270/YUTP (EUVL 2013, L 156, s. 10), Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 6.6.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 522/2013 (EUVL 2013, L 156, s. 3), Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 15.11.2013 annettu neuvoston päätös 2013/661/YUTP (EUVL 2013, L 306, s. 18) ja Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 15.11.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1154/2013 (EUVL 2013, L 306, s. 3) siltä osin kuin nämä toimet koskevat kantajaa ja toisaalta vaatimuksesta todeta, ettei Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 10.10.2013 annettua neuvoston päätöstä 2013/497/YUTP (EUVL 2013, L 272, s. 46) eikä Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 muuttamisesta 10.10.2013 annettua neuvoston asetusta (EU) N:o 971/2013 (EUVL 2013, L 272, s. 1) voida soveltaa

Tuomiolauselma

1) Seuraavat toimet kumotaan Good Luck Shipping LLC:tä koskevilta osin:

- Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 6.6.2013 annettu neuvoston päätös 2013/270/YUTP
- Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 6.6.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 522/2013
- Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 15.11.2013 annettu neuvoston päätös 2013/661/YUTP
- Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 15.11.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1154/2013.

- 2) Päätöksen 2013/661 vaikutukset pidetään voimassa Good Luck Shippingin osalta siihen asti, kunnes asetuksen N:o 1154/2013 kumoaminen tulee voimaan.
- 3) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Good Luck Shippingin oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 325, 9.11.2013. EUVL C 93, 29.3.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2016 – komissio v. McCarron Poultry

(Asia T-226/14) ⁽¹⁾

(Välityslauseke — Tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä tarkoittavia toimia koskeva viides puiteohjelma (1998–2002) — Sopimus ”Energian, ympäristön ja kestävän kehityksen” alalla — Sopimuksen irtisanominen — Maksettujen määrien osan palauttaminen — Viivästyskorko — Menettely vastaajan poissa ollessa)

(2016/C 243/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi L. Cappelletti ja F. Moro, sitten F. Moro, avustajanaan asianajaja R. van der Hout)

Vastaaja: McCarron Poultry Ltd (Killacorn Emyvale, Irlanti)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 272 artiklan nojalla nostettu kanne, jolla vaaditaan vastaajan velvoittamista korvaamaan osa komission sopimuksen NNE5/1999/20229 perusteella suorittamasta etumaksusta viivästyskorkeineen

Tuomiolauselma

- 1) McCarron Poultry Ltd veloitetaan palauttamaan Euroopan komissiolle 900 662,25 euron suuruinen määrä 2,50 prosentin suuruisine vuosikorkoineen 1.12.2010 alkaen siihen ajankohtaan saakka, jolloin velka maksetaan kokonaisuudessaan.
- 2) McCarron Poultry veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 212, 7.7.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.5.2016 – Ice Mountain Ibiza v. EUIPO – Etyam (ocean beach club ibiza)

(Asia T-753/14) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ocean beach club ibiza rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiemmat kansalliset kuvio- ja sanamerkit ocean drive Ibiza hotel ja OCEAN THE GROUP — Riidanalaisen päätöksen perustana olleen aiemman tavaramerkin peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2016/C 243/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Ice Mountain Ibiza SL (San Antonio, Espanja) (edustajat: asianajajat J. L. Gracia Albero, F. Miazetto ja E. Cebollero González)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Palmero Cabezas)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Etyam SL (Ibiza, Espanja)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 31.7.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 2293/2013-1), joka koskee Etyam SL:n ja Ice Mountain Ibiza SL:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Osapuolet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 26, 26.1.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.5.2016 – Ice Mountain Ibiza v. EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)

(Asia T-5/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ocean beach club ibiza rekisteröimiseksi — EU-tavaramerkiksi — Aiemmat kansalliset kuviomerkit OC ocean club ja OC ocean club Ibiza — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2016/C 243/31)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Ice Mountain Ibiza SL (San Antonio, Espanja) (edustajat: asianajajat J. L. Gracia Albero, F. Miazzetto ja E. Cebollero González)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Palmero Cabezas)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Marbella Atlantic Ocean Club SL (Puerto Banús, Espanja)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 8.10.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 2292/2013-1), joka koskee Marbella Atlantic Ocean Club SL:n ja Ice Mountain Ibiza SL:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Ice Mountain Ibiza SL veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 73, 2.3.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.5.2016 – Ice Mountain Ibiza v. EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)

(Asia T-6/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ocean ibiza rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiemmat kansalliset kuviomerkit OC ocean club ja OC ocean club Ibiza — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2016/C 243/32)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Ice Mountain Ibiza SL (San Antonio, Espanja) (edustajat: asianajajat J. L. Gracia Albero, F. Miazetto ja E. Cebollero González)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Palmero Cabezas)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Marbella Atlantic Ocean Club SL (Puerto Banús, Espanja)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 8.10.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 2207/2013-1), joka koskee Marbella Atlantic Ocean Clubin ja Ice Mountain Ibizan välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Ice Mountain Ibiza SL veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 73, 2.3.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.5.2016 – El Corte Inglés v. EUIPO – Grup Supeco Maxor (Supeco)

(Asia T-126/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Supeco rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki SUPER COR — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Valituslautakunnan suorittaman tutkimuksen laajuus — Väitteen perusteena olevat tavarat ja palvelut — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 15 säännön 2 kohdan f alakohta — Tiedonanto nro 2/12)

(2016/C 243/33)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: El Corte Inglés SA (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja J. L. Rivas Zurdo)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: E. Scheffer ja A. Folliard-Monguiral)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Grup Supeco Maxor SL (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 4.12.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 1112/2014-5), joka koskee El Corte Inglés SA:n ja Grup Supeco Maxor SL:n välistä väittemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) El Corte Inglés, SA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 155, 11.5.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.5.2016 – U-R LAB v. EUIPO (THE DINING EXPERIENCE)

(Yhdistetyt asiat T-422/15 ja T-423/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus kuvio- ja sanamerkin THE DINING EXPERIENCE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Perusteluvollisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artikla)

(2016/C 243/34)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: U-R LAB (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja G. Barbaut)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanteet EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 20.5.2015 tekemistä päätöksistä (asiat R 2541/2014-4 ja R 2542/2014-4), jotka koskevat hakemuksia kuviomerkin ja sanamerkin THE DINING EXPERIENCE rekisteröimiseksi Euroopan unionin tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

- 1) Asiat T-422/15 ja T-423/15 yhdistetään tuomion antamista varten.
- 2) Kanteet hylätään.
- 3) U-R LAB veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 328, 5.10.2015.

Kanne 28.4.2016 – KK v. EASME

(Asia T-376/15)

(2016/C 243/35)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantaja:* KK (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja J.-P. Spitzer)*Vastaaja:* Pienistä ja keskisuurista yrityksistä vastaava toimeenpanovirasto (EASME)**Vaatimukset**

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa EASME:n 15.6.2015 tekemän päätöksen, jolla se hylkäsi kantajan vaateen
- velvoittaa EASME:n korvaamaan kantajalle 50 000 euron suuruisen summan menetetyistä mahdollisuuksista ja 90 800 euron suuruisen summan vahingonkorvauksena kantajalle aiheutuneesta aineellisesta vahingosta
- velvoittaa EASME:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen kumoamisvaatimustensa tueksi.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu Internet-portaalin, jossa tutkimus- ja koulutusohjelmaa (2014–2018), Horisontti 2020-ohjelmaa koskevaan pyyntöön esittää ehdotuksia ja niihin liittyviä toimia tuli esittää, käytettävyysoongelmiin.
2. Toinen kanneperuste perustuu siihen, ettei kantaja, toisin kuin EASME on väittänyt, ole petollisesti allekirjoittanut sitoumusta hakemusasiakirjojensa kirjaamiseksi.
3. Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että kantajan esittämän ehdotuksen hylkääminen oli kilpailun sääntöjen vastainen.

Kantaja vetoaa myös kahteen kanneperusteeseen vahingonkorvausvaatimustensa tueksi.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että kantajalle on aiheutunut aineellista vahinkoa menetetyistä mahdollisuuksista.
2. Toinen kanneperuste perustuu siihen, että kantajalle on aiheutunut aineellista vahinkoa tarjouskilpailuun osallistumiseen kuluneesta ajasta.

Kanne 4.1.2016 – Gregis v. EUIPO – DM9 Automobili (ATS)

(Asia T-5/16)

(2016/C 243/36)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset ja muut osapuolet*Kantaja:* Gian Luca Gregis (Adeje, Espanja) (edustaja: asianajaja M. Bartolucci)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: DM9 Automobili Srl (Borgomanero, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen malli: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "ATS" – EU-tavaramerkki nro 9 799 719

EUIPO:ssa käyty menettely: Luovutuksen kirjaamista koskeva menettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 30.10.2015 asiassa R 588/2015-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- kumoaa 14.4.2014 rekisteröidyn luovutuksen T8391925.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 17 artiklaa on rikottu
- Asetuksen N:o 2868/95 31 artiklaa on rikottu
- Asetuksen N:o 2868/95 84 artiklan 3 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 19.4.2016 – Puola v. komissio

(Asia T-167/16)

(2016/C 243/37)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan eläinten terveyttä koskevista toimenpiteistä afrikkalaisen sikaruton torjumiseksi eräissä jäsenvaltioissa annetun täytäntöönpanopäätöksen 2014/709/EU liitteen muuttamisesta Liettuaa, Puolaa ja Viroa koskevien kohtien osalta 9.2.2016 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2016/180 (EUVL 2016, L 35, s. 12) siltä osin kuin sillä kirjattiin Gmina (kunta) Czyże, Gmina Zabłudówin loppuosa sekä Gmina Hajnówka ja Hajnówkan kaupunki täytäntöönpanopäätöksen 2014/709/EU liitteen II osaan, ja
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: Suhteellisuusperiaatetta on loukattu, koska ei ole otettu huomioon vaatimusta riidanalaisten toimenpiteiden tarpeellisuudesta tavoiteltujen päämäärien saavuttamiseksi, ei ole otettu huomioon vaatimusta riidanalaisten toimenpiteiden tarkoituksenmukaisuudesta tavoiteltujen päämäärien saavuttamiseksi eikä ole otettu huomioon vaatimusta riidanalaisten toimenpiteiden kohtuullisuudesta.
- 2) Toinen kanneperuste: Niitä olennaisia muotomääräyksiä on rikottu, jotka vahvistetaan yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16.2.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (EUVL 2011, L 55, s. 13), ja kasveja, eläimiä, elintarvikkeita ja rehuja käsittelevän pysyvän komitean työjärjestyksessä.
- 3) Kolmas kanneperuste: Velvollisuutta perustella riidanalainen päätös on rikottu.

Kanne 19.4.2016 – Guardian Glass Espana, Central Vidriera v. komissio

(Asia T-170/16)

(2016/C 243/38)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Guardian Glass España, Central Vidriera, S.L. (Llodio, Espanja) (edustajat: asianajajat M. Araujo Boyd, D. Armesto Macias, A. Lamadrid de Pablo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- ottaa kanteen ja siinä esitetyt kumoamisperusteet tutkittavaksi
- hyväksyy kanteessa esitetyt kumoamisperusteet ja kumoaa riidanalaisen päätöksen
- määrää SEUT 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun muodollisen tutkintamenettelyn aloitettavaksi, jotta kantaja voi käyttää menettelyllisiä oikeuksiaan ja komissio saada muodollisen ja lainmukaisen varmuuden kyseessä olevien tukien soveltuvuudesta sisämarkkinoille
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteella on riitautettu Euroopan komission päätös, jossa tietyt Guardianin saamat tuet katsotaan sisämarkkinoille soveltumattomiksi, ilmoittamalla tästä Espanjan viranomaisille 15.7.2015 kirjallisesti asiakirjalla, jonka otsikko on "Asuntos fiscales en el País Vasco (Álava) – Mensaje informal sobre alegaciones adicionales de compatibilidad con las DAR de 1998 (epämuodollinen ilmoitus lisäperusteista, joita sovelletaan arvioitaessa alueellisen valtiontuen yhteensoveltuvuutta vuoden 1998 suuntaviivojen kanssa)" ja jonka Espanjan viranomaiset antoivat tiedoksi kantajalle 19.2.2016.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste

Kantaja väittää ensisijaisesti, että komission on tehnyt päätöksen, jossa tuki on katsottu sisämarkkinoille soveltumattomaksi SEUT 250 artiklan ja kollegiaalisuusperiaatteen vastaisesti, koska päätöstä ei tehnyt komission jäsenten kollegio, ja SEUT 108 artiklan 2 kohdan sekä asetuksen N:o 659/1999 ⁽¹⁾ 4 ja 13 artiklan vastaisesti, koska muodollista tutkintamenettelyä ei ollut aloitettu ennen päätöksen tekemistä.

2) Toinen kanneperuste

Kantaja esittää toisessa kanneperusteessaan toissijaisesti, että SEUT 107 artiklan 3 kohtaa on loukattu, koska komission päätöksessä on arvioitu väärin tuen soveltuvuus sisämarkkinoille.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL 1999, L 83, s. 1).

Kanne 25.4.2016 – Make up for ever v. EUIPO – L'Oréal (MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL)

(Asia T-185/16)

(2016/C 243/39)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Make up for ever (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja C. Caron)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vastapuoli valituslautakunnassa: L'Oréal (Pariisi, Ranska)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Euroopan unionin tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosat "MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL" – Euroopan unionin tavaramerkki nro 3 371 341

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 5.2.2016 asiassa R 3222/2014-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— vahvistaa Euroopan unioniksi rekisteröidyn sana-kuviomerkin "MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL" nro 3 371 341 kaikkia hakemuksessa tarkoitettuja tavaroita ja palveluja varten

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

- palauttaa asian tarvittaessa EUIPO:hon
- velvoittaa L'Oréalin korvaamaan EUIPO:n mitättömyysoasastossa ja valituslautakunnassa käydyistä menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut sekä unionin yleisessä tuomioistuimessa nyt käytävästä menettelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa on rikottu
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohtaa on rikottu.

Kanne 22.4.2016 – Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik v EUIPO – Viña y Bodega Botalcura (LITU)

(Asia T-187/16)

(2016/C 243/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG (Erding, Saksa) (edustaja: asianajaja P. Koch Moreno)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Viña y Bodega Botalcura SA (Las Condes, Chile)

EUIPO:ssa käyty menettely

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Sanaosan LITU sisältävä Euroopan unionin tavaramerkki – Rekisteröintihakemus nro 12 684 833

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 9.2.2016 asiassa R 719/2015-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- Antaa tuomion, jolla se hyväksyy kanteen ja kumoaa kokonaisuudessaan riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa hylkäämään sanaosan LITU sisältävän Euroopan unionin tavaramerkkiä koskevan tavaramerkkihakemuksen kaikkien tavaroiden osalta
- velvoittaa vastaajan ja/tai muun osapuolen valituslautakunnassa korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperuste

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.
-

Kanne 22.4.2016 – Andrea Incontri v. EUIPO – HigoL (ANDREA INCONTRI)

(Asia T-197/16)

(2016/C 243/41)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* Andrea Incontri Srl (Milano, Italia) (edustajat: asianajajat A. Perani ja J. Graffer)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* HigoL, SA (Baguim do monte, Portugal)**Menettely EUIPO:ssa***Hakija:* Kantaja*Riidanalainen tavaramerkki:* EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki ANDREA INCONTRI – Rekisteröintihakemus nro 10 985 323*EUIPO:ssa käyty menettely:* Väitemenettely*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 25.2.2016 asiassa R 146/2015-4 tekemä päätös**Vaatimukset**

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- muuttaa riidanalaisen päätöksen kokonaisuudessaan
- tämän johdosta hyväksyy EU-tavaramerkin rekisteröintiä koskevan hakemuksen nro 10 985 323 ANDREA INCONTRI kokonaisuudessaan
- velvoittaa muut osapuolet korvaamaan oikeudenkäyntikulut, myös EUIPO:ssa käydyistä väite- ja valitusmenettelyistä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 29.4.2016 – Ranocchia v. ERCEA

(Asia T-208/16)

(2016/C 243/42)

Oikeudenkäyntikieli: *italia***Asianosaiset***Kantaja:* Graziano Ranocchia (Rooma, Italia) (edustaja: asianajaja C. Intino)*Vastaaja:* Euroopan tutkimusneuvoston toimeenpanovirasto (ERCEA) (Bryssel, Belgia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan ERCEA:n muutoksenhakukomitean viitenumerolla Ares (2016)1020667 – 29/02/2016 26.2.2016 antaman päätöksen, joka annettiin 17.12.2015 päivätystä professori José Labastidan arviointikirjeestä, joka sisältää viitenumeron Ares (2015)5922529, 22.12.2016 tehdyn muodollisen valituksen johdosta
- kumoamaan 17.12.2015 päivätyn professori José Labastidan arviointikirjeen, joka sisältää viitenumeron Ares (2015) 5922529, sekä mainittuihin toimiin liittyvät toimet, joihin kuuluu ERCEA:n 12.2.2016 päivätyllä lehdistötiedotteella julkaisema luettelo SH5-Cultures and Cultural Production dell'ERC-Cog-2015 -asiantuntijaryhmän hyväksymistä hankkeista
- kumoamaan kaikki aikaisemmat ja myöhemmät sekä asiaan liittyvät toimet.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa harkintavallan väärinkäyttöön sen johdosta, että päätös on ilmeisen kohtuuton, että tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, minkä johdosta ehdotusta ei hyväksytty, ja että ehdotusten arviointia koskevaa ERCEA:n säännöstöä on rikottu.

Valintamenettelyt ovat päätöksen objektiivisilta osin sekä subjektiivisilta osin virheelliset.

Ensiksi mainitun osalta väitetään, että yksittäisten asiantuntijoiden (erittäin myönteiset) arviot ja lopullinen kokonaisvaltainen päätös (ehdotuksen hylkäämisestä) eroavat täysin toisistaan ja että arviointiperusteita on sovellettu virheellisesti.

Jälkimmäisen osalta kantaja korostaa katsovansa ne toimet ja tosiseikat esitetyn virheellisesti, joiden perusteella ehdotusta ei hyväksytty. Erityisesti korostetaan ”erinomaisuuden” perusteen virheellistä soveltamista jättämistä arvioinnissa.

Kanne 5.5.2016 – Lukash v. neuvosto

(Asia T-210/16)

(2016/C 243/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Olena Lukash (Kiova, Ukraina) (edustaja: asianajaja M. Cessieux)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että Olena Lukashin nostama kanne voidaan ottaa tutkittavaksi
- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 208/2014;
- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP;

- kumoamaan seuraavat tämän jälkeen annetut päätökset ja asetukset, joilla jatketaan 5.3.2014 annetussa neuvoston päätöksessä 2014/119/YUTP asetettuja rajoittavia toimenpiteitä ja saatetaan perustelut ajan tasalle:
 - 5.3.2015 annettu neuvoston päätös 2015/364/YUTP
 - 5.3.2015 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 2015/357
 - 5.6.2015 annettu neuvoston päätös 2015/876/YUTP
 - 5.6.2015 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 2015/869
 - 4.3.2016 annettu neuvoston päätös 2016/318/YUTP
 - 4.3.2016 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 208/2014
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 ja 91 artiklan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaihin oikeus-suojakeinoihin on loukattu.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perusteluvollisuuden loukkaamiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että on jätetty noudattamatta edellytyksiä, jotka on asetettu päätöksen 2014/119/YUTP 1 artiklassa ja toistettu asetuksen (EU) N:o 208/2014 johdanto-osan neljännessä perustelukappaleessa, asetettu päätöksen 2015/364/YUTP johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa ja toistettu asetuksen (EU) N:o 2015/357 johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa, asetettu päätöksen 2015/876/YUTP johdanto-osan neljännessä perustelukappaleessa ja toistettu asetuksen (EU) N:o 2015/357 johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa sekä asetettu päätöksen 2016/318/YUTP johdanto-osan neljännessä perustelukappaleessa ja toistettu asetuksen (EU) N:o 2015/357 johdanto-osan toisessa perustelukappaleessa.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu neuvoston tekemään tosiseikkoja koskevaan virheeseen.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu kantajan omistusoikeuden ilmeiseen loukkaamiseen.

Kanne 9.5.2016 – El Corte Inglés v. EUIPO – Elho Business & Sport (FRee STyLe)

(Asia T-212/16)

(2016/C 243/44)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: El Corte Inglés, SA (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja J. Rivas Zurdo)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (München, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosat "Free STyLe" – EU-tavaramerkki nro 10 317 642

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 12.2.2016 asiassa R 377/2015-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa vastaajan ja muun osapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, luettuna yhdessä saman asetuksen 52 artiklan 1 kohdan a alakohdan kanssa, on rikottu.
- Toisilleen vastakkaisten tavaramerkkien samanaikainen olemassaolo sellaisten muiden merkkien kanssa, jotka sisältävät ilmaisen "FREE STYLE".
- Valituslautakunnan päätöksessä ei ole noudatettu asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyä velvollisuutta hylätä todisteet, joita valittaja ei ole esittänyt siihen varatussa määräajassa.

Kanne 9.5.2016 – El Corte Inglés v. EUIPO – Elho Business & Sport (FREE STYLE)

(Asia T-213/16)

(2016/C 243/45)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: El Corte Inglés, SA (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja J. Rivas Zurdo)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (München, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki "FREE STYLE" – EU-tavaramerkki nro 4 761 731

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 12.2.2016 asiassa R 387/2015-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa vastaajan tai muun osapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa T-212/16, *El Corte Inglés v. EUIPO – Elho Business & Sport (FRee STyLe)*.

Kanne 11.5.2016 – Vignerons de la Méditerranée v. EUIPO – Bodegas Grupo Yllera SL (LE VAL FRANCE)

(Asia T-216/16)

(2016/C 243/46)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Vignerons de la Méditerranée (Narbonne, Ranska) (edustaja: asianajaja M. Karsenty-Ricard)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Bodegas Grupo Yllera SL (Rueda, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Euroopan unionin tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosat ”LE VAL FRANCE” – Rekisteröintihakemus nro 12 162 921

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 2.3.2016 asiassa R 427/2015-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- hylkää väitteen nro B 2 307 737, jonka Bodegas Grupo Yllera SL on tehnyt Vignerons de la Méditerranéen tekemästä, unionin tavaramerkkiä koskevasta rekisteröintihakemuksesta nro 12 162 921
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.
-

Kanne 10.5.2016 – Haverkamp v. EUIPO – Sissel (jalkamatto)

(Asia T-227/16)

(2016/C 243/47)

*Kannekirjelmän kieli: saksa***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* Reinhard Haverkamp (Kindberg, Itävalta) (edustaja: asianajaja A. Waldenberger)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Saksa)**Menettely EUIPO:ssa***Riidanalaisen mallin haltija:* Kantaja*Riidanalainen malli:* Mallin ”jalkamatto” Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti nro DM/072187-0001*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 26.2.2016 asiassa R 2618/2014-3 tekemä päätös**Vaatimukset***Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin*

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä asian käsittelystä valituslautakunnassa ja mitättömyysmenettelystä EUIPO:ssa aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 10.5.2016 – Haverkamp v. EUIPO – Sissel (pikkukivirannan pintamalli)

(Asia T-228/16)

(2016/C 243/48)

*Oikeudenkäyntikieli: saksa***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* Reinhard Haverkamp (Kindberg, Itävalta) (edustaja: asianajaja A. Waldenberger)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen malli: Mallin ”pikkukivirannan pintamalli” Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti nro DM/072198-0001

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 26.2.2016 asiassa R 2619/2014-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä asian käsittelystä valituslautakunnassa ja EUIPO:n mitättömyysmenettelyssä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 6/2002 5 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 12.5.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-3/15, Frieberger ja Vallin v. komissio, 2.3.2016 antamasta tuomiosta

(Asia T-232/16 P)

(2016/C 243/49)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Berscheid ja G. Gattinara)

Muut osapuolet: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) ja Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Belgia)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan virkamiestuomioistuimen asiassa F-3/15, Frieberger ja Vallin v. komissio, 2.3.2016 antaman tuomion siltä osin kuin virkamiestuomioistuin on todennut neljännen kanneperusteen perustelluksi
- ensimmäisessä oikeusasteessa käydyn menettelyn osalta – mikäli virkamiestuomioistuin katsoo asian ratkaisukelpoiseksi – hylkäämään kanteen perusteettomana ja velvoittamaan kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut,
- velvoittamaan osapuolet vastaamaan muutoksenhakumenettelystä aiheutuneista omista oikeudenkäyntikuluistaan

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa viiteen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee sitä, että perustelut, joihin on vedottu ensimmäisessä oikeusasteessa, on otettu huomioon vääristyneellä tavalla ja sitä, että kanteen ulkopuolisesta seikasta lausumisen kieltoa ei ole noudatettu.
- 2) Toinen valitusperuste, joka koskee sitä, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 26 artiklan 5 kohdan tulkinnassa on tehty oikeudellinen virhe.
- 3) Kolmas valitusperuste, joka koskee sitä, että henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 11 artiklan 2 kohdan mukaisen eläkeoikeuksien siirron käsitteen tulkinnassa on tehty oikeudellinen virhe.
- 4) Neljäs valitusperuste, joka koskee perusteluvollisuuden laiminlyöntiä.
- 5) Viides valitusperuste, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista.

**Valitus, jonka José Luis Ruiz Molina on tehnyt 12.5.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-60/15,
Ruiz Molina v. SMHV, 2.3.2016 antamasta tuomiosta**

(Asia T-233/16 P)

(2016/C 243/50)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Espanja) (edustajat: asianajajat N. Lhoest ja S. Michiels)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen 2.3.2016 antaman tuomion asiassa F-60/15 ja
- velvoittamaan vastapuolen korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut kummassakin oikeusasteessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa neljään valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu Euroopan unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 8 artiklan ensimmäisen kohdan rikkomiseen.
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu siihen, ettei 15.9.2011 annetun tuomion Bennet ym. v. SMHV, F-102/09, EU: F:2011:138, oikeusvoimavaikutusta ole otettu huomioon.
- 3) Kolmas valitusperuste, joka perustuu Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY (EYVL 1999, L 175, s. 43), jolla on pantu täytäntöön toimialtaan yleisten työmarkkinakeskusjärjestöjen välillä 18.3.1999 tehty määräaikaista työtä koskeva puitesopimus, rikkomiseen ja kansainvälisessä sosiaalioikeudessa työpaikan pysyvyyden osalta vakiintuneiden periaatteiden ja vaatimusten loukkaamiseen.
- 4) Neljäs valitusperuste, joka perustuu valituksenalaisen tuomion puutteelliseen perustelemiseen.

Kanne 9.5.2016 – Meissen Keramik v. EUIPO – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen)

(Asia T-234/16)

(2016/C 243/51)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Meissen Keramik GmbH (Meißen, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Vohwinkel ja M. Bagh)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (Meißen, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki ”Meissen” – EU-tavaramerkki nro 3 743 663

EUIPO:ssa käyty menettely: Menettämismenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 8.3.2016 asioissa R 2620/2014-4 ja R 2622/2014-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin se on kantajan vastainen eli siltä osin kuin valittajan ja nykyisen kantajan valitus hylättiin ja lisäksi siltä osin kuin riidanalainen mitättömyysoaston päätös kumottiin tavaramerkin haltijan valituksen perusteella ja myös tässä yhteydessä esitetty mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus hylättiin
- julistaa EU-tavaramerkin nro 3 743 663 kokonaisuudessaan menetetyksi, jos unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että sillä on valtuudet muuttaa ratkaisua, ja muussa tapauksessa palauttaa asian virastoon
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklaa on rikottu.

Kanne 10.5.2016 – Biogena Naturprodukte v. EUIPO (ZUM wohl)

(Asia T-236/16)

(2016/C 243/52)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Biogena Naturprodukte GmbH & Co KG (Salzburg, Itävalta) (edustaja: asianajaja I. Schiffer)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen malli: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”ZUM wohl” – Rekisteröintihakemus nro 13 666 871

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 23.2.2016 asiassa R 1982/2015-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- toteaa, että 23.1.2015 tehdyssä rekisteröintihakemuksessa nro 13 666 871 tarkoitettu merkki hakemuksessa mainituille luokkiin 29, 30, 32 ja 43 kuuluville tavaroille ja palveluille on rekisteröitävä kokonaisuudessaan EU-tavaramerkiksi
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan kaikki hakijalle rekisteröintimenettelyssä aiheutuneet kulut
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa on rikottu.

Kanne 12.5.2016 – Polkskie Zdroje v. EUIPO (perlage)

(Asia T-239/16)

(2016/C 243/53)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Polskie Zdroje sp.z o. o. sp.k. (Varsova, Puola) (edustaja: asianajaja T. Gawrylczyk)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki ”perlage” – Rekisteröintihakemus nro 13 472 899

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 16.3.2016 asiassa R 1129/2015-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa on rikottu.

Kanne 18.5.2016 – Freddo v. EUIPO – Freddo Freddo (Freggo)

(Asia T-243/16)

(2016/C 243/54)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Freddo SA (Buenos Aires, Argentiina) (edustajat: S. Malynicz, QC, K. Gilbert ja G. Lodge, solicitors)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Freddo Freddo, SL (Madrid, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki, johon sisältyy sananosa Freggo – Rekisteröintihakemus nro 7 606 064

EUIPOssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 17.2.2016 asiassa R 919/2015-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n (ja jos se on väliintulijana, muu osapuoli virastossa) vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.
-

Kanne 13.5.2016 – Janukovyč v. neuvosto**(Asia T-244/16)**

(2016/C 243/55)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset*Kantaja:* Viktor Fedorovyč Janukovyč (Kiova, Ukraina) (edustaja: T. Beazley, QC)*Vastaaja:* Euroopan unionin neuvosto**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 4.3.2016 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2016/318 (EUVL 2016, L 60, s. 76) siltä osin kuin se koskee kantajaa,
- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 4.3.2016 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/311 (EUVL 2016, L 60, s. 1), koska siinä ei kumota asetusta N:o 208/2014 siltä osin kuin se koskee kantajaa,
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan hänelle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että Euroopan unionin neuvostolla (jäljempänä neuvosto) ei ollut asianmukaista oikeusperustaa riidanalaisille toimille. Ensimmäiseksi riidanalaiset toimenpiteet eivät täyttäneet edellytyksiä sille, että neuvosto saattoi käyttää niiden perustana SEU 29 artiklaa. Erityisesti (i) neuvoston nimenomaisesti mainitsemat tavoitteet (oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien noudattaminen Ukrainassa) ovat vain epämääräisiä toteamuksia, joihin ei voida pätevästi vedota näiden toimenpiteiden perustana; (ii) neuvoston valitsemalla perustalla ei ole riittävää yhteyttä asianmukaiseen oikeudelliseen valvontaan, jota asian olosuhteissa edellytetään; ja (iii) rajoittavien toimenpiteiden asettaminen kantajalle todellisuudessa tukee ja oikeuttaa Ukrainan uuden hallinnon toimintaa, joka itsessään asettaa kyseenalaiseksi oikeusvarmuuden ja oikeusvaltion ja jolla loukataan ja joka on suunniteltu järjestelmällisesti loukkaamaan ihmisoikeuksia. Toiseksi edellytykset SEUT 215 artiklan käyttämiselle oikeusperustana eivät täytyneet, koska SEU V osaston 2 luvun mukaista pätevää päätöstä ei ollut tehty. Kolmanneksi sellaista riittävää yhteyttä ei ollut, että SEUT 215 artiklaan olisi voitu vedota kantajaa vastaan.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto käytti toimivaltaansa väärin. Neuvoston varsinaiset tavoitteet ja syyt riidanalaisten toimenpiteiden toteuttamiselle eivät olleet ne, jotka riidanalaisissa päätöksissä mainitaan, vaan neuvosto pyrki pääsemään Ukrainan nykyisen hallinnon suosioon (jotta Ukraina voi solmia syvemmät suhteet EU:hun).
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei neuvosto esittänyt perusteluita. Riidanalaisissa päätöksissä kantajan nimen mainitsemiselle esitetyt "syyt" ovat (sen lisäksi, että ne ovat virheellisiä) stereotyyppisiä, asiattomia ja epätasällisia.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei kantaja täyttänyt kyseisenä ajankohtana luetteloon merkitsemistä varten asetettuja edellytyksiä.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto teki ilmeisiä arviointivirheitä mainitessaan kantajan nimen riidanalaisissa toimenpiteissä. Kantajan mukaan neuvosto teki ilmeisen virheen mainitessaan kantajan uudelleen siitä huolimatta, että "syyt" ja merkitykselliset luettelossa mainitsemisen edellytykset eivät selvästi olleet yhteydessä toisiinsa.

- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu ja/tai että häneltä on evätty tehokas oikeussuoja. Kantaja väittää, ettei neuvosto muun muassa kuullut häntä asianmukaisella tavalla ennen riidanalaisen toimenpiteiden toteuttamista ja ettei hänelle myönnetty asianmukaista tai oikeudenmukaista mahdollisuutta korjata virheitä tai toimittaa tietoja, jotka koskevat hänen henkilökohtaista tilannettaan.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja omistusoikeuksia on loukattu siltä osin kuin muun muassa rajoittavat toimenpiteet ovat perusteettomia ja suhteettomia, koska muun muassa (i) mikään ei viittaa siihen, että kantajan väitetysti kavaltamat varat katsotaan siirretyiksi Ukrainan ulkopuolelle ja (ii) kaikkien kantajan varojen jäädyttäminen on tarpeetonta ja epäasianmukaista, koska Ukrainan viranomaiset ovat nyt arvioineet niiden menetettyjen varojen määrän, joita kantajalta väitetysti vaaditaan häntä vastaan aloitetuissa rikosoikeudenkäynneissä.

Kanne 13.5.2016 – Janukovyč v. neuvosto

(Asia T-245/16)

(2016/C 243/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Oleksandr Viktorovyč Janukovyč (Donetsk, Ukraina) (edustaja: T. Beazley, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2014/119/YUTP muuttamisesta 4.3.2016 annetun neuvoston päätöksen (YUTP) 2016/318 (EUVL 2016, L 60, s. 76) siltä osin kuin se koskee kantajaa,
- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 208/2014 täytäntöönpanosta 4.3.2016 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/311 (EUVL 2016, L 60, s. 1), koska siinä ei kumota asetusta N:o 208/2014 siltä osin kuin se koskee kantajaa,
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan hänelle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että Euroopan unionin neuvostolla (jäljempänä neuvosto) ei ollut asianmukaista oikeusperustaa riidanalaisille toimille. Tämä kanneperuste ja seuraavat kanneperusteet perustuvat seuraaville seikoille. Riidanalaiset toimenpiteet eivät täytä edellytyksiä sille, että niiden oikeusperustana käytettiin SEU 29 artiklaa. Riidanalaiset toimenpiteet ovat ristiriidassa neuvoston päätöksessä (YUTP) 2016/318 nimenomaisesti mainittujen tavoitteiden kanssa (oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien noudattaminen Ukrainassa). Riidanalaisilla toimenpiteillä nimittäin vaarannetaan oikeusvaltio ja loukataan ihmisoikeuksia, koska niillä tuetaan hallintoa, jolla ei ole takanaan ihmisoikeuksien noudattamisen ja oikeusvaltion ylläpitämisen perinteitä. Neuvosto ei voi luottaa Ukrainan valtakunnansyyttäjän tai tuomioistuinten päätöksiin, koska ne eivät ole riippumattomia tai puolueettomia ja koska Ukrainan tämänhetkinen hallinto ohjaa niitä poliittisesti. Ukrainan viranomaiset ovat jatkuvasti loukanneet kantajan syyttömyysolettaa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto käytti toimivaltaansa väärin. Neuvoston varsinainen tavoite riidanalaisen toimenpiteiden toteuttamisella oli ja on edelleen päästä Ukrainan nykyisen hallinnon suosioon ja lisätä poliittista vaikutusvaltaansa tähän hallintoon, mitkä eivät ole asianmukaisia tapoja käyttää kyseessä olevaa toimivaltaa.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei neuvosto esittänyt asianmukaisia tai riittäviä perusteluita vaan pelkästään stereotyyppisiä ja epätasällisiä toteamuksia.
 - 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei kantaja täyttänyt kyseisenä ajankohtana luetteloon merkitsemistä varten asetettuja edellytyksiä. Aineisto, johon neuvosto tukeutuu, ei muodostanut riittävän vankkaa tosiseikastoa tukemaan päätöstä merkitä kantajan nimi luetteloon.
 - 5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto teki ilmeisiä arviointivirheitä mainitessaan kantajan nimen riidanalaisissa toimenpiteissä. Neuvostolla ei ollut konkreettisia, tosiseikkojen osalta luotettavia ja yhtäpitäviä todisteita, joilla se olisi voinut perustella riidanalaisia toimenpiteitä, eikä se arvioinut sen hallussa olevaa rajallista aineistoa riittävän täsmällisesti.
 - 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu ja/tai että häneltä on evätty tehokas oikeussuoja. Kantaja väittää, ettei neuvosto muun muassa kuullut häntä asianmukaisella tavalla ennen riidanalaisien toimenpiteiden toteuttamista ja ettei hänelle myönnetty asianmukaista tai oikeudenmukaista mahdollisuutta korjata virheitä tai toimittaa merkityksellisiä tietoja.
 - 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja omistusoikeuksia on loukattu.
-

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Kanne 5.4.2016 – ZZ v. EIP

(Asia F-19/16)

(2016/C 243/57)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: asianajajat A. Senes ja L. Payot)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP)

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Kantajan eläkeoikeuksien väitetyn menettämisen korvaaminen hänelle korkoineen tai vaihtoehtoisesti niiden eläkeoikeuksien palauttaminen korkoineen, jotka kantaja väittää menettäneensä siirrettäessä kyseiset oikeuden vastaajan eläkejärjestelmään

Vaatimukset

- Euroopan investointipankki on veloitettava korvaamaan vahinko, joka kantajalle on aiheutunut hänen eläkeoikeuksiensa menettämisestä 55 641,17 euron suuruudelta lisätyn taannehtivasti lasketuilla sovellettavan korkokannan mukaisilla koroilla aivan kuin alkuperäinen siirto olisi tehty hänen Istituto Nazionale della Previdenza Socialella olevien eläkeoikeuksien koko määrän mukaisesti alkuperäinen siirtopyyntö tehtäessä
 - EIP on vaihtoehtoisesti veloitettava palauttamaan välittömästi eläkekuukaudet ZZ:lle euron 55 641,17 suuruudelta lisätyn taannehtivasti lasketuilla sovellettavan korkokannan mukaisilla koroilla aivan kuin alkuperäinen siirto olisi tehty hänen Istituto Nazionale della Previdenza Socialella olevien eläkeoikeuksien koko määrän mukaisesti. Tässä tapauksessa laskelmat ehdotetaan tehtäviksi EIP:n henkilöstön eläkejärjestelmää koskevan säännösten 71.1.1. artiklan mukaisesti
 - EIP on veloitettava vastaamaan kaikista sellaisista muista korvauksista, joita unionin yleinen tuomioistuin pitää perusteltuina
 - EIP on veloitettava korvaamaan tämän oikeudenkäynnin kulut, joiden määräksi on arvioitu 3 000 euroa.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI